

OSVIITTA

Meri on kaikki

Merikapteeni Ville Suni auttaa vapaa-ajallaan heitä, jotka joutuvat pulaan merellä.
sivu 7

Kuva: Linda Varoma

**SUOMEN MERIMIES-
KIRKKO 150 VUOTTA**
sivu 4-5

**YHDENVERTAISUUS KUULUU
SEURAKUNTAAN**
sivu 10

KOTKA-KYMIN
SEURAKUNTA

PYHTÄÄN SEURAKUNTA
PYTTIS FÖRSAMLING

PÄÄKIRJOITUS

Jumalan luomistyön äärellä

Meren aallot lyövät rantaan. Kesätuuli yrittää vielä viilentää kasvoja. Rannat kutsuvat kulkijaa, laineiden loiske rauhoittaa ja horisontti vetää katseen hiljaa pois arjen kiireistä.

Meri ja vesistöt ovat meille monille osa suomalaista kesää – paikka, jossa sielu saa hengittää ja mieli tyyntyä. Toisaalta meri voi olla myös enemmän kuin vain lomakohde. Se on syvä vertauskuva ja monessa mielessä myös pyhä.

Raamatussa meri esiintyy sekä paikkana, jossa Jumalan voima näkyy, että symboleissa, jotka kertovat ihmisen matkasta. Jo luomiskertomuksessa vesi oli ensimmäinen elementti, jonka Jumala erotti ja järjesti. Jeesus opetti veneestä, kulki vettä pitkin ja tyyntyi myrskyn yhdellä sanalla. Meri on Jumalan valtasuuruuden peili – rajaton, arvaamaton ja samalla kaunis.

Meri muistuttaa meitä myös siitä, että elämä on matka. Se ei ole aina tyyni, mutta meitä ei ole jätetty yksin purjehtimaan. Kristuksen seuraaminen on kuin seilaisi kohti tuntematonta maata, mutta luottaen siihen, että peräsिमessä on Jumala, joka tuntee reitin paremmin kuin me itse.

Meri on Kotkassa ja Pyhtäällä vahvasti läsnä. Se on osa meidän arkeamme. Kauniit rannat ja saaret täyttyvät kesällä ihmisistä.

En ole kasvanut meren äärellä. Mutta vesi on itselleni tärkeä elementti. Oma mielenmaisemani ja rauhoittumispaikkani on meidän mökkipaikkamme järvenrannalla. Rantasaunan ikkunasta avautuva maisema ja tyyni järvi saavat sykkeen laskemaan ja mielen rauhoittumaan. Tuota maisemaa voisi katsella vaikka kuinka kauan.

Tämän Osviitta-lehti on kutsu pysähtyä meren äärelle – sekä konkreettisesti että hengellisesti. Se on kehoitus katsella maisemaa Jumalan silmin, löytää rauha luonnon keskeltä ja muistaa, että kuten meri, Jumalan armo on pohjaton ja kantaa meitä silloinkin, kun emme näe pohjaa.

Tässä lehdessä kerrotaan muun muassa merimieslähetyksestä sekä meripelastajista, toisaalta myös palataan Lavansaaren kirkon alttaritaulun evakkovenematkaan sekä hymyilemään erilaisten hääkommellusten parissa.

Herra, kiitos merestä ja kaikesta sen kauneudesta.
Kiitos tyynistä hetkistä ja myrskyistä, jotka opettavat luottamaan Sinuun.
Anna meidän nähdä jokaisessa laineessa merkki Sinun läsnäolostasi.
Siunaa kesämme – veden äärellä ja sydämessämme.
Aamen.

Emilia Pulkki
Päätoimittaja

Tule ideoimaan Osviitan sisältöä!

Kotka-Kymin ja Pyhtään seurakunnat kutsuvat kaikkia kiinnostuneita ideoimaan yhteisen seurakuntalehti Osviitan sisältöä. Ideointi-illat pidetään torstaina 28.8. kello 17–19.30 Karhulan seurakuntakeskuksessa ja torstaina 4.9. kello 18–19 Pyhtäällä ravintola Hillassa.

Seurakuntalehti Osviitan toimitustyötä ohjaa erillinen toimitusneuvosto, johon kuuluu jäseniä molemmista seurakunnista. Kotka-Kymin seurakunnan viestintä on vastuussa lehden sisällöstä.

Ideointipajoihin kaikki halukkaat ovat tervetulleita. Siellä on tarkoituksena pohtia yhdessä juttuideoita ja sopivia teemoja Osviitaan. Tapahtumiin ei tarvitse ilmoittautua.

Osviitan ideointi-illat
to 28.8. kello 17 Karhulan seurakuntakeskuksessa
ja to 4.9. kello 18 Pyhtäällä ravintola Hillassa.

Seurakuntaretki Viroon Käsmuun

Kotka-Kymin seurakunta järjestää elokuussa seurakuntaretken ystävyysseurakuntaan Viron Käsmuun. Retki järjestetään ma 25.8.- ti 26.8.2025. Vierailemme ystävyysseurakunnassa Käsmussa ja tutustumme Tallinnassa ELY:n lähetyskeskukseen. Lähtö tapahtuu Karhulasta 25.8. klo 15.35 ja Kotkasta klo 15.45. Laivalla nautitaan illallinen ja majoittuminen tapahtuu laivalla. Ilmoittautumisen yhteydessä on valittavissa eri hyttiluokkia.

Tiistaina aamiainen nautitaan laivalla. Tallinnaan saavuttua jatketaan matkaa kohti Käsmun kylää. Vierailemme Käsmun kirkossa, jossa Urmas Karileet ottaa meidät vastaan ja pitää meille hartauden. Lisäksi matkalla vierailemme merimuseossa. Tallinnassa vierailemme lisäksi Lähetyskeskuksessa, jossa Samuel Reinaru ottaa meidät vastaan. Matkalla mukana Kotka-Kymin seurakunnasta Juha Ropponen, Hira Khadgi ja Tuomi Larvi.

Laiva-aikataulu:

25.8.2025 Helsinki/Länsiterminaali-Tallinna 18.35-08.00 Victoria I
26.8.2025 Tallinna-Helsinki/Länsiterminaali 19.30-21.30 MyStar

Hinta:

B standard Inside -luokan hytti
195 eur/hlö, kun 4 hlöä hytissä
200 eur/hlö, kun 3 hlöä hytissä
208 eur/hlö, kun 2 hlöä hytissä
235 eur/hlö, kun hytti yksin käytössä

A standard Sea view -luokan hytti
202 eur/hlö, kun 4 hlöä hytissä
208 eur/hlö, kun 3 hlöä hytissä
221 eur/hlö, kun 2 hlöä hytissä
260 eur/hlö, kun hytti yksin käytössä

Hintoihin sisältyy:

Tilausajokuljetus alkaen ja päättyen Kotkaan, Helsinki-Tallinna menolaivamatkan valitussa hyttiluokassa, yöpymisen laivassa sekä 25.8. laivalla päivällisen, Grande Buffet klo 18.00. Lisäksi 26.8. laivalla aamiainen, Grande Buffet alkaen klo 07.00, Tallinna-Käsmu-Tallinna-kuljetukset sekä laivamatkan Tallinna-Helsinki.

Lisätietoja Tuomi Larvi, p. 044 762 9488, Eine Hänninen, p. 050 431 3386 ja Leena Honni p. 050 324 3208. Ilmoittautumiset viim. 14.7. mennessä osoitteessa www.kotka-kyminseurakunta.fi/retket tai p. 040 196 7505.

Kirkon eteläseinän alttarilaitteessa on 1840-luvulta peräisin oleva maalaus, jonka aiheena on Emmauksen ateria. Vasemmalla on Mooses lainataulu kädessään (ja sarvet päässään) ja oikealla on Johannes Kastaja. Ylhäällä vasemmalla on apostoli Pietari ja oikealla apostoli Paavali. Ylhäällä on Lorenz Creutzin muistotaulu. Istumassa pastori Kai Takkula.

Pyhtään kirkko on kuin suuri kirja

Keskiajalla seinämaalaukset toimivat opetusvälineinä. 1600-luvulla seinämaalaukset kuitenkin kalkittiin piiloon.

Teksti ja kuvat Ulla-Maija Sievinen

Elimäeltä Pyhtään kirkolle oli 1400-luvulla pitkä matka. Taival taitettiin talvisin reellä, hiihtäen tai jalan, Tammijärven yli kulkien. Myös muualta kaukaa väkeä saapui kirkkoon. Pyhtään kirkkopitäjä oli näet todella suuri: se rajoittui Pernajan rajalta pohjoisessa Lapinjärveen, idässä Vehkalahden rajoille.

– Kirkko oli osa kunnan ja valtion hallintoa, ja kansalaisilla oli velvollisuus käydä kirkossa tietyt kerrat vuodessa. Silloin ei ollut lehtiä eikä uutisia. Saarnastuolista luettiin kruunun tiedotukset esimerkiksi uudesta hallitsijasta, asetuksista sekä sotien alkamisista ja päättymisistä, kertoo pastori **Kai Takkula**.

Tiedon lisäksi kirkossa tarjottiin silmänruokaa. Voi vain kuvitella, miten ihmiset pysähtyivät ihailemaan kirkon taidetta ja valtavia seinämaalauksia. Ne olivat tärkeä opetusväline, koska lukutaito oli tuolloin vielä harvinaista. Kuvien avulla paneuduttiin myös Raamatun tarinoihin.

– Pyhtään kirkko on kuin suuri kirja, Kai Takkula kiteyttää.

Pahuuden lohikäärme arkkienkelin jaloissa

Aikaa taiteen ihasteluun ihmisillä riitti. Saarnat saattoivat kestää kolmekin tuntia. Kirkossa oli kylmä, mutta kirkkoväen mieliä varmaan lämmitti kaikki se ympäröivä, ennen näkemätön kauneus.

Altтарin puuveistokset olivat – ja ovat edelleen – todella upeat. Nykyisessä alttarirakennelmassa ristiinnaulitun Jeesuksen tamminen veistos on 1400-luvun lopulta, ja se on paikallisen taiteilijan taitavaa työtä. Tokkopa taiteilijalle tuolloin tuli mieleen, että hänen veistostaan ihaillaan kesällä 2025.

Sen alapuolella olevassa veistoksessa on vasemmalla arkkienkeli Mikael. Onko hänen jaloissaan koira? – Ei, se on pahuuden lohikäärme, Kai Takkula valaisee.

Teos kuvaa keskiaikaiseen katoliseen tapaan Neitsyt Marian kruunausta Taivaan kuningattareksi. Hänen vasemmalla puolellaan on Kristus ja oikealla Jumala, ja he ovat laskeneet kätensä kohti Marian päätä. Jotakin siitä välistä puuttuu, eli Marian kruunu.

– Se on poissa, joku on vienyt sen, Takkula kertoo.

Tämä kokonaisuus on tehty ennen 1500-lukua.

Miksi Mooseksella on sarvet päässä?

Puhdasoppisuuden aikana 1600-luvulla seinät kalkittiin ja niiden kuvat poistettiin näkyvistä opillisista syistä, mutta 1800-luvulla niiden merkitystä kansalliselle kulttuuriperinnölle alettiin taas arvostaa. Ylimaalauksia ryhdyttiin poista-

maan, ja niin kuvat pääsivät jälleen esille. Kuvia paljastettiin vuonna 1907 kirkon suuren saneerauksen yhteydessä ja sen jälkeen vielä lisää 1950-luvulla.

Apostoli Simon Kananeuksen eli Simon Kiivailijan kuva on lakitaulua pitävän Mooseksen patsaan yläpuolella. Mutta miksi Mooseksella on puuveistoksessa sarvet päässä? Kyseessä on käännösvirhe hepreasta latinaksi käännettäessä: samalla hepreankielisellä sanalla oli kaksi merkitystä, säteillä tai kasvaa sarvet. Käännökseensä Hieronymus valitsi sarvet.

Suurin seinämaalauksista, kuusi metriä korkea kuva, esittää Pyhää Kristoforosta, joka kantaa Jeesus-lastaa olkapäällä. Legendan mukaan hän oli noin 300-luvulla elänyt jättiläiskokoinen sotilas. Kerran hän nosti lapsen harteilleen ja vei hänet yli virran. Lapsen paino kasvoi, ja hän kertoi olevansa Kristus, joka kantoi harteillaan maailman synnit. Virran yli päästyä Kristoforos löi sauvansa maahan, ja aamulla siitä siunauksen vertauskuvana alkoi versoa lehtiä.

Suomenkielisillä oli oma puinen pikkukirkko

Mutta paitsi seinillä, kirkossa kävijät näkivät kauneutta myös katon kuvioinneissa ja saarnastuolin pienissä veistoksissa.

Kirkossa käynnit olivat ihmiselämän suuria tapahtumia. Niihin yhdistettiin las-

ten kastamisia, avioliittoon vihkimisiä ja vainajien siunauksia. Tärkeää oli tietysti myös tavata tuttuja, tutustua uusiin ihmisiin ja vaihtaa kuulumisia.

Kirkonmenojen jälkeen monet pitkämatkalaiset söivät eväitään, ja lähellä olevasta kieverista sai ostaa olutta. Ja kun väki palasi kotikonnuilleen, heillä oli siellä paljon kertomista kylien ihmisille.

Suomenkielisille oli sitten oma kirkkonsa. Pyhtäällä asui pitkään varsin ruotsinkielistä väkeä, ja kirkonmenot toimitettiin ruotsin kielellä. Suomenkielisten käytössä oli 1700-luvulla ja ehkä 1800-luvun alussa pääkirkon vieressä pieni puinen kirkko.

Seinässä oleva keskiaikaisen koggin kuva symboloi arkia, joka pelasti Nooan ja eläimet. – Samalla tavalla seurakunta on pelastuksen arkki, Kai Takkula sanoo.

Mia Hirvonen kutsuu merta omaksi sielunmaisemakseen. Hän kurvailee tottuneesti Merimieskirkon värikkäin teippauksin varustetulla autollaan Haminan ja Kotkan satamien väliä.

Satamassa kuin kotonaan

Suomen Merimieskirkko on ollut jo 150 vuotta mukana merenkulkijoiden iloissa, suruissa ja tavallisessa arjessa. Haminan ja Kotkan satamissa satamakuraattorina toimivan Mia Hirvosen työ on muun muassa laivareissuja, pullanpaistoa ja kauppareissuja merimiesten kanssa.

Teksti ja kuva Martti Linna

Joulukuusta 2022 lähtien Merimieskirkon satamakuraattorina toiminut **Mia Hirvonen** kertoo työskentelevänsä nyt kutsumusammattissaan. Takana on pitkä työura muun muassa huolitsijana Haminan satamassa sekä tullissa. Niiltä ajoilta hän tuntee hyvin satamien elämää ja ihmisiä.

– Yli 50-vuotiaana lähdin opiskelemaan sosiaalialaa. Valmistuin reilussa kahdes-
sa vuodessa sosionomiksi, Mia kertoo.

– Sen jälkeen työskentelin työvoima-
toimistossa sosiaaliohjaajana ja kun-
toutuksen työtoiminnan ohjaajana, sekä
päihde- ja mielenterveyskuntoutujien
asumisyksikössä. Kaikesta siitä koke-
muksesta on hyötyä nykyisessä työssä.

Haittaa ei ole myöskään merellisistä su-
kujuurista Kuorsalon ja Kuutsalon saa-
rilla. Kuorsalossakin on neulottu jo pit-
kään villasukkia lahjoitettavaksi merillä
seilaaville miehille. Tuo perinne on yhä
voimissaan: Suomen Merimieskirkko
toimittaa vuosittain parisen tuhatta suk-
kaparia heille, jotka niitä tarvitsevat. Eli
jos villasukkia riittää lahjoitettavaksi asti
niin kiitos, viestiä Mialle!

Merimieskirkon alkuaajoista tähän päi-
vään merenkulku on kokenut valtavan
muutoksen. Laivat eivät enää viivy viik-
kokausiasatamissa purettavina ja lastatta-
vina, vaan lähtevät nopeasti takaisin me-
relle. Merimies voi viipyä yli puoli vuotta
työreissulla käymättä välillä kotonaan.

Vieraaksi vailla vaatimuksia

– Laiva on suljettu työpaikka, jossa ih-
misen on tultava vuorokauden ympäri
toimeen samojen työkavereiden kanssa.
Jos perheelle tapahtuu maissa jotakin
ikävää, et pääse paikalle. Sen takia me
Suomen Merimieskirkon kuraattorit
teemme myös seilaavaa työtä. Se on kan-
sainvälisestäikin ainutlaatuista.

**Tämä työ on opettanut minulle
sen, miten tärkeä henkilö lai-
valle täysin ulkopuolelta tuleva
ihminen voi olla.**

– Mia Hirvonen

Seilaaminen on tarkoittanut Mialle
muun muassa 11 päivän rupeamaa talvi-
merenkäyntiä turvanneella jäänmurtaja
Voimalla, tammikuista viiden päivän
reissua Itämeren tilaa tutkineella tutki-
musalus Arandalla sekä myrskyisää vii-
kon oleskelua Puolasta Norjaan matkan-
neella rahtialuksella. Siinä ajassa pääsee
jo lähelle toista ihmistä.

– Parin päivän päästä puhutaan jo hyvin
henkilökohtaisista asioista. Tämä työ
on opettanut minulle sen, miten tärkeä
henkilö laivalle täysin ulkopuolelta tule-
va ihminen voi olla. Yleensä hän kannelle
nousee vain viranomaisena, joka haluaa
jotakin. Me kuraattorit olemme saaneet
myös kriisityöntekijän koulutuksen, eli

voimme antaa keskusteluapua silloin,
kun laivalla tapahtuu jotakin ikävää.

Vihreää ruohoa varpaiden alle

Merimieskirkolla on Haminan satamas-
sa oma pieni merimieskirkko oleskelua
ja rentoutumista varten. Sen tiloista
löytyy esimerkiksi pientä purtavaa, bil-
jardipöytä, nettiyhteys kotiin soittamista
varten sekä 32 erikielistä Raamattua.

Haminan ja Kotkan viidessä satamassa
Mian työ on lähinnä laivakäyntejä, eikä
auttaminen tunne uskonnollisia rajoja.

– Teemme tätä työtä kristilliseltä poh-
jalta, perustuen ihmisarvoon ja rinnalla
kulkemiseen. Uskonto on taustalla, siitä
keskustellaan pyydettyä. Joskus aiem-
min myös paikalliset vapaaehtoiset oli-
vat tärkeitä toimijoita Merimieskirkossa.
Heitä on edelleen ja uudetkin vapaaeh-
toiset ovat tervetulleita. Merenkulun
muutosten myötä toimintaan on kuiten-
kin tarpeen kehittää uudenlaisia malleja.

Mian kyydissä maihin ja kauppareissulle
pääsevälle merimiehelle meille maak-
ravuille arkipäiväiset asiat voivat olla
isoja juttuja. Viime kesänä eräs heistä
otti marketin pihamaalla kengät pois ja-
loistaan kävelläkseen ruohikolla. Hän ei
ollut tuntenut sellaisen kosketusta mo-
neen kuukauteen.

SUOMEN MERIMIESKIRKKO

- Aloitti toimintansa v. 1875. Tarkoi-
tuksena oli auttaa suomalaisia me-
rimiehiä ulkomailla. Palveluja ryh-
tyivät käyttämään myös siirtolaiset
ja muut matkustajat.
- Ensimmäinen suomalainen me-
rimieskirkko rakennettiin v. 1894
Lontooseen. Toiminta ulkomailla
laajeni nopeasti mm. laiva-, sairaa-
la- ja vankilavierailuihin sekä kah-
vila- ja kirjastotoimintaan.
- V. 1908 lähetystoiminta laajeni
kotimaan satamiin. Tällä hetkellä
Merimieskirkolla on Suomessa 7 ja
ulkomailla 5 toimipaikkaa. Työnte-
kijöiden määrä on noin 50.
- Kesällä 2023 kirkollinen työ Espan-
jan aurinkorannikolla sekä kausityö
Kanarian saarilla, Costa Blancalla ja
itäisellä Välimerellä siirtyi Kirkko-
hallitukselta Suomen Merimieskir-
kon hoidettaviksi. Tämän vuoden
alussa Merimieskirkon vastuulle
siirtyivät Kirkon ulkosuomalaistyön
aiemmin koordinoimat ulkosuoma-
laisseurakunnat lähes 40 maassa.

Juhlavuoden tapahtumia Kotkassa

- Merikeskus Vellamossa avautuu
4.6. Merimieskirkon toimintaa
esittelevä pienoisnäyttely.
- Merimieskirkon 150-vuotismessu
Haapasaaren kirkossa 15.6. klo 12.

Salem-kirkko eli Metodistikirkko 1960-luvun Kotkassa. Ovet olivat avoinna kaikille merimiehille, uskonnosta riippumatta.

Merimieslähetyksen alku Kotkassa

Ensimmäinen rukoushuone aloitti jo 1880-luvulla.

Teksti Ulla-Maija Sievinen, kuva Kymenlaakson museo

Merimieslähetystyö alkoi Kotkassa jo varhain. Vuonna 1881, vain kaksi vuotta sen jälkeen, kun Kotka oli saanut kaupunkioikeudet, perustettiin Kotkan merimies- ja sisälähetysyhdistys. Se rakennutti rukoushuoneen, mutta raskaan velkataakan painama yhdistys luovutti sen vuonna 1901 Metodistikirkolle.

Tähän kauppakirjaan sisältyi ehto: talossa oli jatkuvasti ylläpidettävä lukusalia merimiehiä varten. Näin Kotkassa alkoi merimieslähetystä hoitaa muuten vain vähän levinnyt metodistiseurakunta.

Vanhan yhdistyksen työ jatkui heikoissa kantimissa, kunnes Suomen Merimieslähetykseura otti hoitoonsa sen aseman ja palkkasi vakinaisen hoitajan vuonna 1921.

150 kiloa kirjallisuutta laivoihin

Salem-seurakunta, joka sijaitsi Kymenlaaksonkatu 3:ssa, oli Metodistikirkon tärkein toimipaikka Kotkassa. Rakennuksessa oli koruton, noin 150 hengelle riittävä kirkkosali, lukusali ja seurakunnan pastorin asunto.

Pastorina toimi lähes 40 vuoden ajan **Väinö K. Alanko**, myöhemmin **Paul Nyqvist**.

Salem-kirkossa korostettiin, että sen ovet olivat avoinna kaikille merimiehille, riip-

pumatta heidän uskonnollisesta vakauksestaan. Se oli avoinna joka päivä, ja lukusalissa oli noin 80 sanoma- ja aikakauslehteä kuudella kielellä eri puolilta maailmaa. Käytettävissä oli seurapelejä, kirjoitusvälineitä ja radio. Kirkko huolehti merimiesten postilähetyksistä.

**Suomalaiset kertovat käyvän-
sä ulkomaiden satamissa ollessaan mielellään merimies-
kirkoissa, joissa papit ovat monella tavoin olleet heidän tukenaan.**

Muista maista tullee tämä oli tärkeää. He saivat tietoja kotimaastaan ja olivat kirjeitse yhteydessä omaisiinsa ja ystäviinsä.

Kirkossa järjestettiin myös raamattutunteja ja illanviettoja. Eniten merimiehiä oli mukana joulujuhlissa, joissa esitettiin ohjelmaa eri kielillä.

Laivakäynneillään pastori otti yhteyttä merimiehiin, kutsui heitä kirkkoon ja jakoi kirjasia ja erikielistä kirjallisuutta - **Alli Lahtisen** tutkimuksen mukaan noin 150 kiloa vuosittain.

Sosiaalihallituksen pääjohtajana ja kolmesti sosiaali- ja terveysministerinä

toiminut, Kotkassa asunut ja aiemmin kaupungin lastensuojelujohtajana työskennellyt **Alli Lahtinen** (1926-1976) julkaisi vuonna 1956 ansiokkaan tutkimuksen Merimiehet Kotkassa.

Kirkkoherra huolehti merimiesten posteista

Suomen Merimieslähetykseuran asemanhoitajana oli 1950-luvulla Kotkan seurakunnan kirkkoherra, rovasti **Lauri Pietilä**. Hän toimi Kotkan kirkkoherrana vuosina 1945–1957.

Vuonna 1955 hän teki 406 laivakäyntiä. Hän jakoi laivoissa Merimiehen Ystävä-lehteä ja muita lehtiä ja kirjallisuutta ja huolehti merimiesten posteista. Hänellä oli myös aikaa henkilökohtaisiin keskusteluihin.

Merimieslähetykseuran melko karu lukusali sijaitsi Laivurinkatu 4:ssä. Lehtien lisäksi viihdykkeenä oli vanha fortuna-peli. Tärkeimmät tilaisuudet olivat kaksi kertaa vuodessa vietetyt lähetyshuuhlat ja joulujuhlat. Joulujuhliin osallistui yleensä 200–300 merimiestä.

Rahallista apua ei annettu

Alli Lahtinen kertoo merimieslähetystoiminnan merkityksestä: ”Se on ollut ja on erittäin suuri. Suomalaiset kertovat käyvän ulkomaiden satamissa ollessaan mielellään merimies-

kirkoissa, joissa papit ovat monella tavoin olleet heidän tukenaan. Kotimaassa he eivät sen sijaan kaipaa kirkkoa, kotoisa tunnelma vallitsee muutenkin ympärillä, omia asioita on helppo hoitaa omalla kielellä ja lukemistakin on saatavissa.

Nykyisin ovat myös ulkomaalaisten merimiesten etäisyydet kotimaasta lyhentyneet - laivojen nopeuden ja linjojen säännöllistymisen ansiosta - joten hekin voivat hoitaa asiansa useimmiten kotimaassa käydessään. Lukusaleilla erikielisinä lehtineen ja kirjoineen on heille edelleenkin merkitystä.”

Merimiehet toivoivat, että merimieslähetyksestä voisi saada apua käytännön pulmiin, kuten vaikkapa tilanteessa, jossa merimies on ilman omaa syytään jäänyt maihin laivan lähtiessä jatkamaan matkaansa. Työvaatteissaan, ilman rahaa vieraalla paikkakunnalla oleva mies lähtee tällöin etsimään keinoja, millä voisi ”ottaa laivan kiinni”.

Lahtinen jatkaa: ”Äskettäin kävi kaksi miestä pyytämässä merimiespastorilta lainaa matkustaakseen laivansa jäljessä Turkuun. Pastorin oli kuitenkin pakko huomauttaa, että hänen toimintaansa kuuluvat vain hengelliset asiat.”

Merimiehiä ja ulkosuomalaisia Antwerpenin merimieskirkon jumalanpalveluksessa uudenvuodenpäivänä 1960.

Jujutsupapista villasukkiin, Sanasta sukkapakettiin

Merimieskirkot olivat jo takavuosina merenkulkijoille keitaita, joihin liittyy paljon muistoja – enemmän tai vähemmän värikkäitä.

Teksti Ulla-Maija Sievinen, kuva Suomen merimieskirkon arkisto

Buenos Aires 10.10.1958
”Rakas Perhe, jälleen on saavutettu uusi maa ja uusi miljoonakaupunki nelipäiväisen merimatkan jälkeen.”

Näin kirjoitti nykyisin Pyhtäällä asuva merikapteeni **Antero Sala** nuoruutensa merimatkoilta. Hän lähti 18-vuotiaana merille Etelä-Amerikan ja Välimeren linjoille. Perheelleen hän lähetti säännöllisesti kirjeitä ja kertoi niissä kiinnostavalla tavalla elämästä ja työstä laivalla.

Yksikätinen voimapappi

Yhdessä kirjeessään hän kertoi: ”Jo meillä oli kullekin tehty ’Argentiinanpassi’; tšekäläinen henkilöllisyystodistus, jota varten meidät valokuvattiin Santoksessa. Kun kaksi armeijan hinaajaa oli kiskonut meidät omaan altaaseemme monien muiden läpi, marssi loppumaton rivi viskaaleja laivaan, joukossa lääkäri, joka tarkasti kunkin ’tietyt paikat.’ ”

”Ensimmäisten vastaan tulijoiden joukossa satamassa oli myös pastori **Oiva Pohjanpirkka**, jolle useimmat Anja-lai-vamme miehistä olivatkin tuttuja, ja kädenpuristukset olivat rajuja ja sydä-mellisiä.” (Pohjanpirkka oli menettänyt sodassa vasemman kätensä).

”Vain vahva mies tämän pastorin voit-taa kädenväännössä, ja shakissa häntä ei lyö juuri kukaan. Koska työpäivä päät-

tyy perjantaina klo 12, lähdin tampere-lais-Salosen kanssa ensin katselemaan kaupunkia ja illalla merimieskirkkoon, josta lähettämäni kortti on toivottavasti saapunut perille.”

Merimieskirkot keitaina valtameressä
Kotkalaisen merikapteeni **Asser Ahles-kogin** työ laivalla alkoi 16-vuotiaana Brita-aluksessa.

Merimieskirkon ja merimieslähetyksen toiminta olivat silloin ja olivat hänelle aina sydämen asia.

– Ne olivat paikkoja, joissa inhimillisyy-s ja ihmisten tuki oli konkreettista ja vilpi-töntä. Silloin nykyisiä yhteyksiä ei ollut käytettävissä, puhelimia vielä vähemmän, ja kirjeet ja kortit kulkivat usein vain kir-kon välityksellä.

Merimieskirkossa saattoi lukea sano-malehtiä ja tarjolla oli kahvia ja lämmin tunnelma.

– Pappi oli aina kirkossa tavattavissa. Pa-pit eivät pitäneet paatoksellisia saarnoja jumalanpalveluksissa, eivätkä he tuomin-neet tai syyttäneet.

Lähetyspiirien naiset kutoivat sukkia ja villapaitoja merenkulkijoille.

– Ne tuotiin merimieskirkon kautta meil-le joululahjoiksi. Tuntui hyvältä, kun sain

parin villasukkia, jotka joku oli ihmiskä-sin kutonut.

Legendaarinen merimiespappi Daniel Orädd

Merimiespappeihin mahtui monenlaisia persoonallisuuksia. Yksi legendaarisia oli Antwerpenin pappi **Daniel Orädd**.

– Hän harrasti muun muassa lähitaistelu-lajeja. Kirkon yhteydessä oli nyrkkeilyke-hä, ja jos jollakin merimiehellä oli kovia paineita, Orädd otti hänen kanssaan mat-sin nyrkkeilykehässä. Se yleensä karkotti paineet, Ahleskog kertoi.

Kun eräs kollega tuli Norjasta ensiviisiti-le Antwerpenin merimieskirkkoon, vas-taanotto oli yllättävä. Jujutsupappi Orädd heitti hänet yhdellä liikkeellä selälleen lat-tialle ja sanoi vasta sitten, että tervetuloa.

– Hänestä kerrotaan toistakin tarinaa. Laiva oli lähdössä satamasta, ja yksi merimies oli kateissa. Häntä ei löytynyt mistään, mutta Orädd arvasi, missä mies olisi. Hänen löytämänsä mies iski laivan laakongilla pappia turpaan.

Orädd on kertonut, että siinä tulivat mie-leen Raamatun sanat ”on parempi antaa kuin ottaa”. Niinpä merimiespappi iski takaisin.

Tärkeintä oli olla aito

Pekka Vihma aloitti vuonna 1964 työn-sä merimiespappina Rotterdamissa. Hän järjesti merimiehille esimerkiksi kierto-matkoja bussilla Hollannissa.

Laivoissa käynnit olivat merimiespapin työssä tärkeitä. Vihma tapasi laivoilla vä-keä messikallesta kippariin.

– Siellä ihmiset kertoivat asioistaan. Koti-asiat olivat mielessä, ja joskus oli aviolii-tossa huolia tai lapsia kova ikävä. Erityi-sesti nuoret merimiehet kertoivat papille asioistaan, joskus vaikkapa futismatsin jälkeen. Sittemmin moni heistä otti mi-nuun yhteyttä, ja olen vihkinyt heitä ja kastanut heidän lapsiaan, Vihma muisteli.

Merimiespapin työssä oli tärkeintä olla aito.

– Kun pidin yhtä ensimmäisestä saarnas-tani Rotterdamissa, yksi kuulijoista sanoi, ettei ymmärtänyt, mitä tarkoitin, ja pyysi minua selittämään hänelle. Hän oli sitä mieltä, että olin sanonut jotakin tärkeää, eikä hän ymmärtänyt sitä. Se tuntui mi-nusta niin upealta!

– Minun tehtäväni oli mahdollisimman yksinkertaisilla sanoilla kertoa Taivaan Isästä.

Kotkan meripelastusseuran PV Kotka -aluksen koko yllättää monet. Sillä on hinattu jopa tuurimoottoreita. Tänä vuonna aluksen miehistö valittiin Vuoden meripelastajiksi.

Vapaaehtoisena merellä

Merikapteeni Ville Sunille meri merkitsee ennen kaikkea vapautta. Hän on viihtynyt merillä pitkälti yli toistakymmentä vuotta, viimeiset kymmenen vuotta myös Kotkan Meripelastusyhdistyksen vapaaehtoisena.

Teksti ja kuva Linda Varoma

Merellä liikkuminen ja laivat tulivat **Ville Sunin** elämään verenperintönä. Sunin isä oli konepäälikkö ja pikku-Ville oli isän mukana aluksilla jo 5-vuotiaana. Ammatinvalinta oli itsestään selvä ja johti nuoren Sunin 15-vuotiaana opiskelemaan merikouluun. Ensimmäiset kokeilut vapaaehtoisena meripelastajana osuvat samoihin aikoihin, mutta silloin nuorella opiskelijalla ei vielä ollut aikaa sitoutua toimintaan.

Suni kertoo aina olleensa auttaja-tyyppiä. Hänestä on tärkeää aina olla ystävällinen. Muutama perheriita on saatu laantuamaan, kun Suni on paikalle saapuessaan todennut, että hänetkin on joskus hinattu rantaan.

– En itse ainakaan koskaan toivo, että tulisi paha tehtävä, perusauttaminen on se mukavin juttu, Suni kertoo.

Lisää vapaaehtoisia tarvitaan

Kotkan Meripelastusyhdistyksellä on n. 30 jäsentä, joiden avulla toiminta pyörii ja joista puolet on aktiivisia. PV Kotka -aluksen vesille saamiseen tarvitaan vähintään nelihenkinen miehistö, mikä tarkoittaa, että ihmisiä on koko ajan liian vähän. Päivystysluontoiseen toimintaan on vaikea saada väkeä, varsinkin arkena päiväsaikaan ja loma-aikoina. Suurta venettä ei myöskään kuka tahansa osaa operoida, päivystäviä päälliköitä on tällä hetkellä kolme.

– Kuusihenkinen miehistö olisi tämän kokoiselle veneelle optimaalinen, mutta

neljälläkin pärjätään, Suni toteaa.

Vuosittain tulee kymmenkunta uutta jäsentä, mutta vain kolmannes jää toimintaan mukaan. Tätä prosenttia yritetään nyt parantaa järjestämällä uusille tulokkaille oma “bootcamp”-koulutuspäivä heti kesäkuussa, jossa uudet saavat tutustua toisiinsa ja toimintaan heille sopivassa tahdissa.

Meri on myös pelottava. Se on synkkä ja tietämätön ja vienyt tuttuja ympäriltä.

– Ville Suni

Tänä vuonna aloittaa myös uusi ryhmä 10-15-vuotiaille nuorille. 16-vuotiaana pääsee jo aikuisten kanssa treenaamaan, mutta päivystystehtäviin vaaditaan 18-vuoden ikää, sillä pahat tilanteet voivat olla lapselle liikaa. Lapsia ei myöskään kuljeteta veneellä ympäriinsä, koska aina, kun ollaan vesillä, ollaan hälytysvalmiudessa. Kesäkaudella pyritään siihen, että vene on vesillä partioimassa neljänä päivänä viikossa.

Ei ramboille

Vapaaehtoisten ei tarvitse olla merenkäynnin ammattilaisia, sillä Suomen Meripelastusseuran tarjoama koulutus on kattava ja hyvä. Normaali yleiskunto riittää eikä ulkomuodon tarvitse vastata supersankaria pärjätäkseen pelastusteh-

tävissä. Halu sitoutua, rauhallisuus ja yhteistyökyky ovat hyviä ominaisuuksia meripelastajalle.

Rambomaista innokkuutta esiintyy uusilla tulokkailla Sunin mukaan vähän, ennemminkin ollaan vähän varovaisia. Päälliköksi yleneminen kestää normaalisti viisi vuotta. Polku on syystä pitkä ja kaikille sama, sillä vastaavanlaisia aluksia kuin PV Kotka on Suomen meripelastuseuroilla vain yksi, ja sen koko ja paino voi hämmästyttää.

– Kerran hinasin tuuria Sapokkaan, se kulki tuossa kyljellä. Ihmiset rannalla kuvasivat ja eräs tuttava sanoi, ettei ole ikinä ajatellut tämän meidän veneen olevan niin iso, Suni nauraa.

Meri on kaikki

Kun Sunilta kysyy mitä meri hänelle merkitsee, on vastaus selvä.

– Meri merkitsee kaikkea. Olen pienestä asti ollut merellä, tykkään istua laivassa ja katsoa merta. Olen nähnyt ja kokenut paljon, mutta myös menettänyt paljon, kaveri- ja perhesuhteet ovat koetuksella, kun toinen on puolet vuodessa poissa.

– Meri on myös pelottava. Se on synkkä ja tietämätön ja vienyt tuttuja ympäriltä. Monesti on pelottanut ja olen ollut kovissa keleissä, jotka ovat saaneet epäilemään omaa uravalintaa. Synkkä puoli on aina läsnä, koen merta kohtaan syvää kunnioitusta, Suni lisää.

Sunin mielestä on mukavaa, että hän voi tuoda omaa osaamistaan mereltä vapaaehtoistoimintaan. Parhaita tehtäviä ovat Sunin mielestä ihan tavalliset auttamistehtävät, joissa veneeseen on tullut jokin tekninen vika ja lapsiperhe saadaan autettua turvallisesti takaisin satamaan. Joskus toki tavallisetkin tehtävät saattavat yhtäkkiä muuttua elvytystilanteiksi, kuten kävi viime vuonna.

– Se jäi mieleen, vaikka itse vain johdin ja ajoin venettä. Tilanne eskaloitui nopeasti, mutta toimimme oikein ja saimme viranomaisilta keuhut. Meidät valittiin tapauksen johdosta tänä vuonna vuoden meripelastajiksi, Suni kertoo silminnähden ylpeänä.

KOTKAN MERI-PELASTUSYHDISTYS RY

- Perustettu v. 1957.
- Jäseniä n. 600.
- Toiminta-alueena itäinen Suomenlahti.
- Tehtävät: Meripelastuskeskuksen määräämät pelastus- ja avustustehtävät, Trossi- sekä ensivastetehtävät omalla toiminta-alueella.
- Meripelastajat tekevät työtä vapaaehtoisina.

Käytännön tekoja ja suunnan näyttämistä

Kotka-Kymin ja Pyhtään seurakunnilla on ympäristödiplomit.
Kysyimme kirkkovaltuutetuilta, mitä he tekevät ympäristön eteen ja mitä seurakunnan pitäisi tehdä.

Tekstin editointi Elina Valtonen, kuvat luottamushenkilöiden kotialbumit ja Helmi Aalto

1. Millaisia ympäristötekoja teet omassa arjessasi?

2. Miten näet seurakunnan roolin ympäristötyön tekijänä?

3. Ekopaasto liittyy sellaisiin elämäntavan muutoksiin, hiljentämiseen ja kohtuullistamiseen, jotka voivat hillitä ilmastonmuutosta, ja sitä voidaan viettää pääsiäispaaston rinnalla. Millaisesta asiasta voisit ajatella pitäväsi ekopaastoa?

4. Koetko ilmastoahdistusta? Millaiset asiat antavat sinulle toivoa siihen liittyen?

Marja Leena Valkeinen, Kotka

1. Kierrätän kaiken mahdollisen. Säästän veden, paperin, sähkön kulutuksessa. Ostan kotimaista luomuruokaa ja vältän tarttumasta halpamerkkituotteisiin. Käytän biohajoavia tuotteita. Lahjoiksi tai viemisiksi vien kirjan, teatteriliput tai annan aikaani. Lennän hyvin harvoin.

2. Seurakuntaa koskee kaikki, mikä yksittäistä ihmistäkin. Seurakunnan ja seurakuntalaisten tehtävä on muistuttaa, että lisääntyvän kulutuksen kasvu on maapallon tuhoon johtava mantra. Henkisen, hengellisen ja yhteisöllisyyden kasvu on tavoittelemisen arvoista. Poliittisten päätäjien haastaminen tähän rintamaan on välttämätöntä.

3. Ekopaasto pitäisi meillä suomalaisilla olla jokainen vuoden päivä.

4. Toivoa antaa luottamus siihen, että suomalaiset, kotkalaiset, sinä ja minä pysähdymme miettimään, mikä on oikein tässä ajassa ja elämässä ja teemme valintamme oikeudenmukaisesti.

Sari Hakulinen, Kotka

1. Lajittelu on päivittäistä. Sähkönkulutustakin tarkkailen ja heitän mahdollisimman vähän ruokaa pois. Kasvisruuat ovat parhaita. Tykkään kierrellä kirpputoreja, niistä tekee parhaat vaatelöydöt. Käytettynä ostan myös astioita. Matkoilla kiertelen second hand shopeja. Kaupassa teen tietoisia valintoja.

Ilkka Nurmiraanta, Pyhtää

1. Tuotan maatilallani luomuviljaa. Luomussa viljelykierto kasvattaa maan hiilivarastoa. Tilan rakennukset lämmitetään ja vilja kuivataan bioenergialla. Osa sähköstä tuotetaan aurinkopaneeleilla. Lähes kaikki ylijäämäruoka muuttuu meillä kaunojen toimesta tuoreiksi muniksi.

Tietysti myös lajitellaan, korjataan, ostetaan käytettynä ja pyritään välttämään turhia ajoja.

2. Meillä on Jumalan antama oikeus hyödyntää maan antimia, mutta myös velvollisuus varjella ympäristöä. Seurakunnan toiminnassa ympäristöasioita voi toki pitää esillä, kunhan ne eivät saa liian suurta roolia. Seurakunnan ydintehtävä on julistaa evankeliumia.

Mervi Liimatainen, Pyhtää

1. Olemme tehokkaita kierrättäjiä. Kompostori meillä on ollut parikymmentä vuotta. Huoneiden lämpötila on maltillinen.

Pihalla kukkii huhti-toukokuusta loka-marraskuulle, joten pörrääjille riittää mettä. Talvella lintulautaa tyhjentävät kymmenet pikkulinnut ja orava. Luonto on lähellä, kun asumme Natura-alueen vieressä.

2. Seurakunnalla on merkittävä rooli muun muassa jätteidensä kierrättäjänä ja ympäristötietoisuuden ylläpitäjänä. Aina teon ei tarvitse olla suuri. Esimerkiksi oman kupin tuominen kirkkokahville mukaan on pieni teko seurakuntalaisilta, mutta vähentää kertakäyttökuppien tarvetta.

Riikka Turunen, Pyhtää

1. Pyöräilen paljon ja hankin hybridiauton. Kierrätystä tulee harrastettua ja olen intohimoinen kirppisihminen.

Olen tarkka ruokahävikin suhteen. Ostan punalapputuotteita ja suosin kotimaisia tuotteita. Ostan tarpeeseen ja asioin mieluummin kivijalkaliikkeessä. En osta halpistuotteita Kiinasta. Oma pieni kanaravi pitää meidän kotitaloutemme munissa.

2. Seurakunta voi toimia käytännön ympäristötekojen toteuttajana, suunnan näyttäjänä ja innoittajana. Se voi huomioida ympäristöä monin tavoin mm. kiinteistöjen ja rakennetun ympäristön hoidossa, lämmityksessä ja materiaalivalinnoissa. Seurakunta voi toimia ympäristökasvatuksen edistäjänä ja herätellä keskustelua luomakunnan vaalisesta.

3. Olen jo parin vuoden ajan viettänyt ekopaastoa. Voisin hyvin paastota vielä enemmän sosiaalisesta mediasta ja netin käytöstä.

Ne eivät juuri edistä arjessa jaksamista tai hyvinvointia. Lisäksi tietoliikennettä ja datakeskuksia varten tarvitaan valtavasti sähköä.

4. Suoranaista ilmastoahdistusta en koe, mutta muun muassa sodat Ukrainassa ja Gazassa aiheuttavat ympäristölle ja ihmisille valtavia tuhoja. Kannan huolta myös Suomenlahden tilasta. Toivoa antavat ympäristöä huomioivat teot omat arjessa. Luottamustehtävissä voin nostaa esille ympäristönäkökulmia. Uskon, että yhdenkin ihmisen valinnoilla on merkitystä.

Sami Mustonen, Kotka

1. Lyhyet matkat pyrin liikkumaan ilman autoa, ja kotona kierrätetään jätteet.

2. Seurakunnalla on tärkeä rooli esimerkkinä.

3. Seuraisin tarkemmin mitä ostan ja kuinka kulutan.

4. En koe ilmastoahdistusta.

Kesäkonsertteja Kotkansaareltä Laajakoskelle

Kotka-Kymin seurakunta järjestää tulevana kesänä kaksi konserttisarjaa: lounaskonsertit ja Kesäillan musiikkia. Kaikkiin konsertteihin on vapaa pääsy. Ohjelmalehtisen hinta on 10 €.

Konserttikesän avaa 26.6. kanttori, urkuri **Irina Lampénin** iltakonsertti Celtic Spirit Kymin kirkossa.

Lounaskonsertit järjestetään nimensä mukaisesti lounasaikaan, torstaisin klo 12. Konsertit ovat heinäkuussa, 3.–17.7. Kotkan seurakuntakeskuksessa ja 24.7. Karhulan seurakuntakeskuksessa. Lounaskonserteissa kuullaan mm. taitavia laulajia, ranskalais-jazzia ja selloduoa.

Kesäillan musiikkia -konsertit starttaavat heinäkuun viimeisenä torstaina. Silloin Laajakosken kappelissa kuullaan taitavia kitarasovituksia. Elokuussa torstai-iltojen konserttipaikkana on Kymin kirkko. Kesäilloissa kuullaan elokuvamusiikkia saksofonilla soitettuna ja laulettuna. Tarjolla on myös viulun ja urkujen yhdistelmää sekä taidokasta eri kulttuurien ja aikakausien yhdistelyä.

Kesäkonsertit Kotkassa

- to 26.6. klo 18 Celtic Spirit - Irina Lampén, urut. Kymin kirkossa.

Lounaskonsertit

Kotkan seurakuntakeskuksessa

- to 3.7. klo 12 Varjoista valoon - Markku Uhlbäck, laulu & Juho Kela, piano
- to 10.7. klo 12 Chez Django - Mika Huusari, harmonikka, Lauri Yrjölä, kitara, Wiljami Salminen, kitara ja Harri Ruotjoki, basso
- to 17.7. klo 12 Merellinen päivä - Emilia Vesalainen-Pellas, sopraano, Olli Tuovinen, baritoni ja Esa Ylönen, piano

Karhulan seurakuntakeskuksessa

- to 24.7. klo 12 Suomalaisten sävelten syleilyssä - Selloduo Anna-Maaria & Olli Varonen

Kesäillan musiikkia

Laajakosken kappelissa

- to 31.7. klo 18 Elegiaa tähtikirkkaassa yössä - Santeri Rautiainen, kitara

Kymin kirkossa

- to 7.8. klo 18 Trio Vissi d'arte - Annemari Suomalainen, sopraano, Sirkku Mante-re, viulu ja Roberta Buso, piano.
- to 14.8. klo 18 Saksofoni parrasvaloissa - Olli-Pekka Tuomisalo, saksofoni ja Risto-Matti Marin, piano.
- to 21.8. klo 18 Sanaton laulu – musiikkia viululle ja uruille. Lev Berkovskiy, viulu, violoncello da spalla ja Irina Ala-Opas, urut
- to 28.8. klo 18 Elämälle kiitos - Sarastus-yhtye: Kristiina Olanto, laulu, Harri Taittonen, piano ja Jorma Tapiro, saksofonit, bassoklarinetti, huilut ja perkussiot.

Lohisoitto tuo Pyhtäälle Barokin hehkua, Kotkaan dixielandia

Kymijoen Lohisoitto -festivaali tuo Pyhtään kirkkoon vivahteikasta barokkia Ranskasta. Suomalaisen barokkiorkesterin yhtye konsertoi kirkossa perjantaina 6.6. otsikolla Barokin hehkua: Versailles'n tuoksua.

Soitinyhtyeen vieraana on orkesterin entinen johtaja Markku Luolajan-Mikkola (viola da gamba) sekä Anthony Marini (viulu), Louna Hosia (viola da gamba) ja Annamari Pöhlö (cembalo).

565-vuotisjuhlaa viettävä Pyhtään kirkko antaa upeat puitteet tunnelmalliselle barokkimusiikille. Tällä kertaa piipahdetaan menneiden aikojen Ranskassa ja eläydytään Aurinkokuninkaan hoviin. Versailles'n palatsissa kulkeva matkailija saattaa kysyä: millaista täällä todella oli? Saman kysymyksen esittää itselleen muusikko, jolle keskustelu nuottikuvan kanssa on elämänmittainen matka. Voiko sointi itsessään välittää tietoa menneestä elämästä?

Konsertti järjestetään yhteistyössä Suomalaisen barokkiorkesterin, Pyhtään kunnan ja seurakunnan kanssa.

Kotkassa Kymijoen Lohisoitto tuo dixieland-musiikkia messuun Sapokassa. Laululavalla kuullaan ja lauletaan vanhaa amerikkalaista gospelia, jota soitetaan puhallinsoittimin vahvistetulla bändillä. Musiikista vastaa Paljain jaloin & Brass. Messun toimittavat Maarit Alhosaari ja Juha Ropponen.

*Versailles'n tuoksua -konsertti Pyhtään kirkossa pe 6.6. klo 19, liput 25 €.
Dixieland-messu Sapokan lavalla su 8.6. klo 12. Vapaa pääsy.*

Hiljaista rukouslaulua

Kotka-Kymin seurakunta järjestää lauantaina 27.9. klo 10-16 Hiljaisen rukouslaulun kurssin Karhulan srk-keskuksessa.

Rukouslaulussa pyritään tekstin sisäistämiseen, kuunteluun, resonanssin aistimiseen kehossa sekä lauluäänten yhteen sulautumiseen. Kurssilla harjoitellaan pieniä keskiaikaisia kirkkolauluja sekä psalmilaulua suomeksi ja latinaksi.

Osallistujien ei tarvitse olla hyviä laulajia eikä osata nuotteja. Kiinnostus laulamiseen riittää.

Ohjaajana toimii rukouslaulun pitkäaikainen opettaja Kirsti Autio.

Kurssille otetaan 13 osallistujaa. Ilm. 11.9. mennessä osoitteessa www.kotka-kyminseurakunta.fi/rukouslaulu Päivään sisältyy ruokailu ja kahvi.

Lisätiedot: Susanna Hauer, susanna.hauer@evl.fi ja Teija Liukko, teija.liukko@evl.fi

Herran on maa ja kaikki mitä siinä on,
maanpiiri ja ne jotka siinä asuvat.

Psalmi 24:1

Seurakunnan sateenkaariyhteyshenkilön tehtävä on nuorisotyönohjaaja Taru Spännärille hänen omien arvojensa mukainen pesti.

Kaikille tilaa riittää, kaikille paikkoja on

Sateenkaariyhteyshenkilö Taru Spännäri: ”Ihminen on arvokas juuri sellaisena kuin hän on.”

Teksti ja kuva Ville Vanhala

– Ihmisen arvo ilmenee Jumalan luomis-työssä, sanoo Kotka-Kymin seurakunnan nuorisotyönohjaaja **Taru Spännäri**.

Syksystä 2023 myös Kotka-Kymin seurakunnan sateenkaariyhteyshenkilönä toiminut Spännäri sanoo, että Jumalaa ei kiinnosta, ketä ihminen rakastaa, kunhan rakkaus on tasavertaista ja toista ihmistä kunnioittavaa.

– Sillä perusteella ei kuitenkaan päätetä, mitä meille käy, kun aikamme loppuu. Se meidän jokaisen olisi syytä muistaa.

Seurakunnan sateenkaariyhteyshenkilön pestiä Spännäri perustelee sillä, että sateenkaariyhteyshenkilön olemassaolo viestii siitä, että seurakunta on avoin seksuaali- ja sukupuolivähemmistöille.

– Seurakunnissa on tasa-arvokysymyksissä menty aimo harppauksin eteenpäin, mutta se ei tarkoita sitä, etteikö työtä tasa-arvon eteen olisi vielä tehtävänä.

Typerää vastakkainasettelua

Kirkolliskokous päätti taannoin hylätä esityksen siitä, että seurakunnissa olisi kaksi rinnakkaista avioliittokäsitettä, mikä olisi mahdollistanut myös samaa sukupuolta olevien vihkimisen.

Kotka-Kymin seurakunnan tiloissa saa kuitenkin vihkiä kaikkia pareja sukupuoleen tai seksuaaliseen suuntautumiseen katsomatta.

– Siinä mielessä meidän seurakunnas-

samme noudatetaan vuonna 2017 voimaan tullutta tasa-arvoista avioliittolakiä, Taru Spännäri sanoo.

Seurakunnissa on tasa-arvokysymyksissä menty aimo harppauksin eteenpäin, mutta se ei tarkoita sitä, etteikö työtä tasa-arvon eteen olisi vielä tehtävänä.
– Taru Spännäri

Hänen mielestään on typerää ja surulista, että osissa seurakuntia on syntynyt seksuaalivähemmistöjen vihkimisestä vastakkainasettelua. Spännärin mukaan kysymys on erilaisista Raamatun tulkinnoista.

– Omaa ajatusta siitä, mikä on oikea tulkinta, käytetään sitten muiden vähätteleen ja vihkimisen estämiseksi.

Iloinen muistutus

Kotka-Kymin seurakunta on näkyvästi mukana seuraavan kerran kesäkuussa järjestettävässä Kotka Pridessa. Taru Spännärille se on yksi iloinen tapa muistuttaa siitä, että seurakunta on ihmisiä varten siellä, missä he ovat.

Kotkassa syntyneelle ja kasvaneelle Spännärille on tärkeää myös olla mukana paikallisessa toiminnassa.

– Meidän seurakunnassammekin on eri tavalla ajattelevia ihmisiä, mutta se ei ole ongelma eikä estä yhteistyötä niin kauan, kun muistamme evankeliumin ilosanoman ja Jumalan valtakunnan rikkauten.

Sateenkaariyhteyshenkilöksi Spännäri ilmoittautui, kun Kotka-Kymin seurakunnan entinen kirkkoherra **Anna-Tiina Järvinen** ilmoitti, että seurakuntaan on luottamushenkilöiden aloitteesta avautunut kyseinen tehtävä.

– Olin ainoa halukas sateenkaariyhteyshenkilöksi. Tehtävä koostuu minulle tärkeistä arvoista, Spännäri kertoo.

Nuorisotyönohjaajana hän kohtaa työssään nuoria, joille seurakunta saattaa tuntua vieraalta.

– Sateenkaariyhteyshenkilönä haluan osaltani karistella kirkon hartioilta sitä taakkaa, että olisimme nuiva ja syrjivä yhteisö.

Yhdenvertaisuutta ja avoimuutta

Taru Spännäri on lapsesta saakka ollut mukana seurakunnan toiminnassa. Ripileirillä hänelle kirkastui, että hän haluaa työskennellä seurakunnan nuorisotyön parissa.

Sosionomiksi ja kirkon nuorisotyönohjaajaksi hän valmistui vuonna 2010. Sijaisuuksien jälkeen Spännäri sai vakituksen viran Kotka-Kymin seurakunnasta vuonna 2023.

Spännärille on tärkeää, että seurakunnassa vallitsee yhdenvertaisuus.

– Seurakunnan ovet tulee olla avoinna kaikille ihmisten erityistarpeet huomioiden.

Se ei Spännärin mukaan tarkoita pelkäämistään niitä, jotka kuuluvat seksuaali- ja sukupuolivähemmistöihin, vaan kaikkia ihmisryhmiä.

Kotka-Kymin seurakunnassa ollaan juuri valmistelemassa tasa-arvon ja yhdenvertaisuuden toteutumiseksi erityistä asiakirjaa.

– Kysymys ei ole ihmisten hyväksymisestä vaan siitä, että jokainen on arvokas juuri sellaisena kuin hän on.

*Sateenkaarimessu
Kotkan seurakuntakeskuksessa
la 14.6. klo 17
Kotka Pride -tapahtuman jälkeen.*

TAPAHTUMAT PYHTÄÄN SEURAKUNNASSA

JUMALANPALVELUKSIA

- Su 8.6. klo 10 **Konfirmaatiomessu** kirkossa
- Su 15.6. klo 10 **Messu** kirkossa
- La 21.6. klo 18 **Iltahartaus** Haaviston kyläkirkossa
- Su 22.6. klo 10 **Messu** kirkossa
- Su 29.6. klo 10 **Konfirmaatiomessu** kirkossa
- To 3.7. klo 12 **Kesäinen messu** Kaunis-saarella Abramien talossa, Ulkokyläntie 25 Kaunissaari
- Su 6.7. klo 10 **Messu** kirkossa
- Su 13.7. klo 10 **Sanajumalanpalvelus** kirkossa
- Su 20.7. klo **Messu** kirkossa
- Su 27.7. klo 10 **Messu** kirkossa
- Su 3.8. klo 10 **Messu** kirkossa
- Su 10.8. klo 10 **Messu** kirkossa
- Su 17.8. klo 18 **Meditatiivinen rukous-laulumessu** kirkossa, **kaikille avoin rukouslaulutyöpaja** klo 16.30, mukana lauluyhtye Vox silentii
- Su 24.8. klo 10 **Sanajumalanpalvelus** kirkossa
- Su 31.8. klo 10 **Messu** kirkossa

LÄHETYSTYÖ

- To 28.8. klo 13 **Lähetyksen Yhdessä-ryhmä** Siltakylän seurakuntatalossa.

MUSIIKKI

- Pe 6.6. klo 19 **Lohisoiton barokkikonsertti** kirkossa, ohjelma ja lisätiedot www.lohisoitto.fi
- Ke 2.7. klo 13 **Kamarimusiikkia kyliin – Kaakon kamarimusiikkifestivaalin avajaiskonsertti** kirkossa, vapaa pääsy, www.kaakkofestival.fi
- La 12.7. klo 14 ”**Kaaria ilmassa, ympyröitä seinässä**” on kirkkotilaa ja sen symboliikkaa, ääntä ja fyysistä liikettä yhdistävä esityksellinen tuokio kirkossa. Tuottajana Sida vid sida med havet -festivaali, jonka idea on valmistaa paikkasidonnaisia esityksellisiä tilaisuuksia kirkkoihin. Tilaisuus on osa Pyhtään kirkon kesän kulttuuriohjelmaa sekä Stockforsin kartanolla 11.-12.7. tapahtuvan PyKäKe-festivaalin sivuohjelmaa. Vapaa pääsy.
- To 21.8. klo 17-21 **Open Stage/Avoin Areena/Öppen arena/Pulpitum apertum** kirkossa, Pyhtään kirkon ”lava” on avoin kaikille halukkaille, ilmoittautumisia otetaan vastaan 15.6. saakka marjo.kajiansinkko@evl.fi

DIAKONIATYÖ

- Kesän aamukävelyt tiistaisin:** 3.6., 10.6., 24.6. Lähtö klo 10 Kirkonkylän seurakuntatalon pihalta. Teemme reilun puolen tunnin mittaisen lenkin rauhalliseen tahtiin (mukaan voi ottaa sauvat, rollaattorin) ja juomme kahvit sen jälkeen.

- Kesän aamukävelyt keskiviikkoisin:** 4.6., 11.6., 25.6. Lähtö klo 10 Siltakylän seurakuntatalolta. Teemme reilun puolen tunnin mittaisen lenkin rauhalliseen tahtiin (mukaan voi ottaa sauvat, rollaattorin) ja juomme kahvit sen jälkeen.

LAPSET JA PERHEET

- Päivä- ja perhekerhotoiminta alkaa viikolla 34

MUUT

- Ma 16.6. klo 13 **Kesäkahvit** Siltakylän seurakuntatalon pihalla. Ohjelmassa haitarimusiikkia, yhteislaulua. Sateen sattuessa olemme sisätiloissa
- Ke 18.6. klo 13 **Kesäkahvit** Hirvikosken koulun pihalla. Ohjelmassa haitarimusiikkia, yhteislaulua.
- To 3.7. klo 13 **Kesäkahvit** Kirkonkylän seurakuntatalon pihalla. Ohjelmassa haitarimusiikkia, yhteislaulua. Sateen sattuessa olemme sisätiloissa.
- Pyhtään kirkko toimii tiekirkkona** ajalla 2.6.-29.8.2025 ma-pe klo 10-15. Juhannusaattona ei tiekirkkoa.

OPEN STAGE/AVOIN AREENA/ÖPPEN ARENA/PULPITUM APERTUM

To 21.8. klo 17-21 kirkossa

Pyhtään kirkon ”lava” on avoin kaikille halukkaille! Ilmoittautumisia otetaan vastaan 15.6. saakka: marjo.kajiansinkko@evl.fi

Baritoni Erik Rousi esiintyy Pyhtään kirkossa Kamarimusiikkia kyliin- Kaakon kamari-musiikkiviikon avajaiskonsertissa.

Kamarimusiikkia kyliin Pyhtäällä

Kaakon kamarimusiikin avajaiskonsertti järjestetään heinäkuussa Pyhtään kirkossa. Konsertti on osa Kamarimusiikkia kyliin -hanketta, joka vie kuulijat maaseudulle kolmeen aivan uuteen konserttipaikkaan. Pyhtään kirkon lisäksi konsertoidaan Kuorsalon saarella sekä Joenpölvén tilalla Miehikkälässä.

Hankkeen tapahtumia rakennetaan yhteistyössä kylän ja muiden paikallisten toimijoiden kanssa. Konsertit ovat yleisölle ilmaisia, ja kylän toimijat tuovat tapahtumiin omaa ohjelmaansa ja omia palveluitaan. Näiden konserttien oheispalvelut täsmenytvät vielä kevään aikana. Hanketta rahoittaa Leader Sepra.

– Vierailu Pyhtään kirkkoon festivaalin avajaiskonsertissa juhlistaa sekä kirkon 565-juhlavuotta että säveltäjä, akateemikko **Uuno Klamin** syntymän 125-juhlavuotta, toteaa taiteellinen johtaja **Jukka Merjanen**.

Pyhtään kirkossa järjestettävässä konsertissa esiintyy muun muassa baritoni **Erik Rousi**. Rousi esittää Toivo Kuulan ja Oskar Merikannon kappaleita yksinlauluna. Kamarimusiikkia kyliin -konsertti

Kamarimusiikkia kyliin - Kaakon kamarimusiikin avajaiskonsertti ke 2.7. klo 13 Pyhtään kirkossa

TIEKIRKKO

Tiekirkot tarjoavat hiljentymispaikan

Tervetuloa hiljentymään ja ihmettelemään suomalaista kulttuuriperintöä. Yli 260 kirkkoa avaa jälleen ovensa kesän matkailijoille, kun tiekirkkokausi käynnistyy kesäkuun alussa. Kirkot ympäri Suomen tarjoavat ainutlaatuisen tilaisuuden tutustua historiaan, arkkitehtuuriin ja kulttuuriin. Tiekirkot ovat rauhallisia ja toisenlaisia taukopaikkoja, joissa voi pysähtyä matkaa tehdessä.

Tiekirkkoina toimivat sekä luterilaiset että ortodoksiset kirkot, ja niiden ovet ovat avoinna matkailijoille kesäkuun alusta elokuun puoliväliin asti. Monissa kirkoissa on kesäopas kertomassa kohteen historiasta ja merkityksestä. Kirkot kutsuvat paitsi ihailemaan arkkitehtuuria ja kulttuurihistoriallisesti arvokkaita nähtävyyksiä, myös hiljentymään.

Omalle reitille osuvat kirkot löytyvät helposti tiekirkot.fi -sivulta. Sivuston karttaan voi syöttää matkan lähtö- ja päätepisteen ja tarkastella matkan varrelle osuvia kirkkoja. Samalta sivulta voi tarkistaa myös tiekirkkojen tarkat aukioloajat.

Mitä Tiekirkot ovat?

Tiekirkot ovat pääteiden varsilla olevia kirkkoja, jotka pitävät ovensa auki kesällä ja näin tarjoavat levähdyspaikan matkailijoille aina kesäkuun alusta elokuun puoliväliin asti.

Tiekirkkoja on avoinna eri puolilla Suomea, tarjoten matkailijoille mahdollisuuden tutustua maan monipuoliseen kirkkoperinteeseen.

Ensimmäiset tiekirkot avautuivat Suomeen 1990-luvun alussa, jolloin avoinna oli muutama kirkko Pohjois-Suomessa. Saksasta lähtenyt idea avointen ovien kirkoista on vuosien mittaan laajentunut koko Suomeen.

Pyhtään kirkko avoinna 2.6.-29.8.2025 ma-pe klo 10-15.

Kymin kirkko avoinna ajalla 2.6.-29.8.2025 ma-pe klo 12-18. Opas paikalla. Kirkossa leikkinurkkaus lapsille.

Haapasaaren kirkko avoinna yleisölle tarvittaessa. Avaimen saa lainaksi Haapasaaren Osuuskaupasta.

TAPAHTUMAT KOTKA-KYMIN SEURAKUNNASSA

JUMALANPALVELUKSIA

Katso tarkemmat messutiedot osoitteesta www.kotka-kyminseurakunta.fi.

- Su 8.6. klo 10 **Messu** Langinkosken kirkossa.
- Su 8.6. klo 10 **Konfirmaatiomessu R1** Kymin kirkossa.
- Su 8.6. klo 12 **Lohisoiton messu** Sapokan laululavalla. Sateella klo 12.30 Kotkan srk-keskuksessa. Musiikkiryhmä: Paljain jaloin & brass. Musiikkina vanhaa amerikkalaista gospelsia.
- Su 8.6. klo 13 **Konfirmaatiomessu R2** Kymin kirkossa.
- Su 8.6. klo 13 **Konfirmaatiomessu, pienryhmäriippikoulu** Langinkosken kirkossa.
- La 14.6. klo 17 **Sateenkaarimessu** Kotkan srk-keskuksessa.
- Su 15.6. klo 10 **Messu** Langinkosken kirkossa.
- Su 15.6. klo 10 **Konfirmaatiomessu R3** Kymin kirkossa.
- Su 15.6. klo 12 **Merimieskirkon 150-vuotismessu** Haapasaaren kirkossa. Lähtö Sapokasta klo 10 M/S Vikla -aluksella. Hinta 20 €/aikuinen, lapset ilmaiseksi aikuisen kanssa. Paluu klo 16. Aluksella kahvio (omakustanteinen). Verkossa www.kotka-kyminseurakunta.fi
- Su 15.6. klo 13 **Konfirmaatiomessu R4** Kymin kirkossa.
- La 21.6. klo 18 **Juhannuskirkko** Kymin kirkossa.
- Su 22.6. klo 10 **Messu** Langinkosken kirkossa.
- Su 29.6. klo 10 **Messu** Langinkosken kirkossa. Verkossa os. www.kotka-kyminseurakunta.fi
- Su 29.6. klo 10 **Konfirmaatiomessu R5** Kymin kirkossa.
- Su 29.6. klo 13 **Konfirmaatiomessu R6** Kymin kirkossa.
- Su 29.6. klo 17 **Messu** Kotkan srk-keskuksessa.
- Su 6.7. klo 10 **Messu** Langinkosken kirkossa.
- Su 6.7. klo 10 **Konfirmaatiomessu R7** Kymin kirkossa.
- Su 6.7. klo 13 **Konfirmaatiomessu R8** Kymin kirkossa.
- Su 6.7. klo 17 **Messu** Kotkan srk-keskuksessa.
- Su 13.7. klo 10 **Messu** Langinkosken kirkossa. Verkossa os. www.kotka-kyminseurakunta.fi
- Su 13.7. klo 10 **Konfirmaatiomessu R9** Kymin kirkossa.
- Su 13.7. klo 13 **Konfirmaatiomessu R10** Kymin kirkossa.
- Su 13.7. klo 17 **Messu** Kotkan srk-keskuksessa.
- Su 20.7. klo 10 **Messu** Langinkosken kirkossa.
- Su 20.7. klo 10 **Konfirmaatiomessu R11** Kymin kirkossa.
- Su 20.7. klo 12 **Haapasaaren kesäkirkko**. Lähtö Sapokasta klo 10 M/S Vikla aluksella. Paluu klo 16. Aluksella kahvio (omakustanteinen). Matkan hinta 20 €/aikuinen, lapset ilmaiseksi aikuisen kanssa.
- Su 20.7. klo 13 **Konfirmaatiomessu R12** Kymin kirkossa.
- Su 20.7. klo 17 **Messu** Kotkan srk-keskuksessa.
- Su 27.7. klo 10 **Messu** Langinkosken kirkossa. Verkossa os. www.kotka-kyminseurakunta.fi
- Su 27.7. klo 13 **Konfirmaatiomessu H13** Kymin kirkossa.
- Su 27.7. klo 13 **Hurukselan hautausmaahartaus**. Hurukselan Martat järjestää kahvituksen, tuotto lähetystyölle.
- Su 27.7. klo 17 **Messu** Kotkan srk-keskuksessa.
- Su 3.8. klo 10 **Messu** Langinkosken kirkossa.

- Su 3.8. klo 10 **Konfirmaatiomessu R14** Kymin kirkossa.
- Su 3.8. klo 13 **Messu** Karhulan srk-keskuksessa
- Su 3.8. klo 17 **Messu** Kotkan srk-keskuksessa.
- Su 10.8. klo 10 **Messu** Langinkosken kirkossa. Verkossa os. www.kotka-kyminseurakunta.fi
- Su 10.8. klo 13 **Messu** Kymin kirkossa.
- Su 10.8. klo 16 **Mussalon hautausmaa 105 vuotta -juhla** Mussalon hautausmaalla.
- Su 10.8. klo 17 **Messu** Kotkan srk-keskuksessa.
- Su 17.8. klo 10 **Messu** Langinkosken kirkossa.
- Su 17.8. klo 13 **Messu** Kymin kirkossa.
- Su 17.8. klo 17 **Messu** Kotkan srk-keskuksessa.
- Su 24.8. klo 10 **Messu** Langinkosken kirkossa. Verkossa os. www.kotka-kyminseurakunta.fi
- Su 24.8. klo 13 **Messu** Kymin kirkossa.
- Su 24.8. klo 17 **Messu** Kotkan srk-keskuksessa.
- Su 31.8. klo 10 **Messu** Langinkosken kirkossa.
- Su 31.8. klo 12 **Haapasaaren kesäkirkko**, Herättäjä-Yhdistyksen kirkkopyhä Haapasaaren kirkossa. Urpo Karjalainen saarnaa. Lähtö Sapokasta klo 10 M/S Vikla aluksella. Paluu klo 16. Aluksella kahvio (omakustanteinen). Matkan hinta 20 €/aikuinen, lapset ilmaiseksi aikuisen kanssa.
- Su 31.8. klo 17 **Messu** Kymin kirkossa.

SANA JA RUKOUS

- Keskiviikkoisin klo 20 **Iltahartaus verkossa** www.facebook.com/kotkakymi
- Su 8.6., 22.6., 6.7, 20.7., 3.8., 17.8. ja 31.8. klo 10 **Kesäsununtain hartaus verkossa** www.facebook.com/kotkakymi
- Ma 9.6. klo 18.30-20.30 **Healing Rooms -rukousklinikka** Karhulan srk-keskuksessa. Rukoillaan puolestasi.

MUSIIKKI

Kesälaulajaiset

- Ke 11.6. klo 18 Karhuvuoressa Haltijantie 1 pihapiirissä. Sateella sisällä.
- Ke 18.6. klo 18 Kotkan srk-keskuksen kahviossa.
- Ke 25.6. klo 18 Kymin kirkonmäellä. Sateella kirkossa.
- Ke 2.7. klo 18 Metsolan siirtolapuutarhalla.
- Ke 9.7. klo 18 Langinlaakson siirtolapuutarhalla.
- Ke 16.7. klo 18 Korelan siirtolapuutarhalla.
- Ke 23.7. klo 18 Laajakosken kappelissa.
- Ke 30.7. klo 11 korttelikoti Muorikassa, Karhuvuoressa.
- Ke 6.8. klo 18 Helilän pappilassa.

Lounaskonsertit

Konsertteihin vapaa pääsy. Ohjelma 10 €.

- To 3.7. klo 12 **Varjoista valoon** Kotkan srk-keskuksessa. Markku Uhlbäck, laulu & Juho Kela, piano.
- To 10.7. klo 12 **Chez Django** Kotkan srk-keskuksessa. Mika Huusari, harmonikka, Lauri Yrjölä, kitara, Wiljami Salminen, kitara ja Harri Ruotjoki, basso.
- To 17.7. klo 12 **Merellinen päivä** Kotkan srk-keskuksessa. Emilia Vesalainen-Pellas, sopraano, Olli Tuovinen, baritoni ja Esa Ylönen, piano.
- To 24.7. klo 12 **Suomalaisten sävelten syleilyssä** Karhulan srk-keskuksessa. Selloduo Anna-Maaria & Olli Varonen.

Kesäillan musiikkia -konsertit

Konsertteihin vapaa pääsy. Ohjelma 10 €

- To 26.6. klo 18 **Celtic Spirit**; Irina Lampén, urut, Kymin kirkossa.
- To 31.7. klo 18 **Elegiaa tähtikirkkaassa yössä**; Santeri Rautiainen, kitara, Laajakosken kappelissa.
- To 7.8. klo 18 **Trio Vissi d'arte**; Annemari Suomalainen, sopraano, Sirkku Mantere, viulu, Roberta Buso, piano, Kymin kirkossa.

- To 14.8. klo 18 **Saksofoni parrasvaloissa**; Olli-Pekka Tuomisalo, saksofoni ja Risto-Matti Marin, piano, Kymin kirkossa.
- To 21.8. klo 18 **Sanaton laulu – musiikkia viululle ja uruille**; Lev Berkovski, viulu, violoncello da spalla ja Irina Ala-Opas, urut, Kymin kirkossa.
- To 28.8. klo 18 **Elämälle kiitos**; Sarastus-yhtye: Kristiina Olanto, laulu, Harri Taittonen, piano & Jorma Tapio, saksofonit, bassoklarinetti, huilut ja perkussiot, Kymin kirkossa.

Muita kesäkonsertteja

- Ti 17.6. klo 18 **Usko, toivo, rakkaus** Kymin kirkossa. Suomi-kuoro Pohjois-Amerikasta. Johtaa Terhi Miikki-Broersma. Juontaa Jukka Joensuu. Ohjelma 10 €.

- Pe 29.8. klo 18 **Herra on minun paimeneni -riparilauluja menneiltä vuosilta** Karhulan srk-keskuksessa. Tule laulamaan yhdessä menneiden vuosien riparilauluja.

DIAKONIA

- Diakonian kesäpiirit senioreille kesällä**:
 - to 26.6. klo 13 Kotkan srk-keskuksessa
 - ke 23.7. klo 13 Langinkosken kirkon Toivonsalissa
 - to 21.8. klo 13 Karhulan srk-keskuksessa
- Ke 11.6. klo 12.30 **Hopeakerhon kesäkokoon-tuminen** Hovinsaaren toimitilassa, os. Runeberginkatu 2. Lisätietoa Elisa p. 041 540 3011.

LÄHETYSTYÖ

- Ke 4.6., 11.6., 18.6., 25.6., 2.7., 9.7., 16.7., 23.7., 30.7., 6.8. ja 13.8. klo 10-12 **Lähetyskahvio** Karhulan srk-keskuksen kahviossa. Tuotto eri lähetysjärjestöille.
- To 5.6. klo 18 **Nimikkolähetti Iisakki Saaren lähetystilaisuus** Karhulan srk-keskuksessa. Iisakki kertoo lähetyslentäjän työstään. Kahvitarjoilu. Vapaaehtoinen kolehti Iisakin työlle.
- Ke 11.6. klo 13-16 **Lähetysten lettukestit** Terttu Kokkosen pihalla, Telkänkuja 14.
- La 9.8. klo 10-16 **Ilmailupäivä** Kymin lentokentällä. Kotka-Kymin seurakunta on mukana päivässä.

AIKUISET

- 5.-7.8. **Hiljaisuuden retriitti** Ristiniemen kurssikeskuksessa. Retriitti alkaa ti klo 18. Majoittautumaan pääsee klo 17. Retriitti päättyy to klo 14. Mukana Sari Mannersuo ja Tuomi Larvi. Hinta 60 €. Ilmoittautuminen alkaa kesäkuussa os. www.kotka-kyminseurakunta.fi/retriitit
- 15.-17.8. **Levon leiri työn ja arjen pyörteissä eläville naisille** Ristiniemessä. Tule viettämään rentouttavaa viikonloppua luonnon helmaan. Ohjelmassa kädentaitoja, hiljentymistä, liikkumista ja saunomista. Mahdollisuus osallistua yhteisiin ohjelmiin oman mielenkiinnon mukaan. Halutessasi voit myös levätä omassa rauhassa, lukea tai liikkua luonnossa. Majoittuminen yksin tai yhdessä ystävän kanssa. Leiri alkaa pe klo 17 ja päättyy su klo 15. Leirille tulo ja paluu omin kyydein. Hinta 60 €. Ilm. 31.7. mennessä os. www.kotka-kyminseurakunta.fi/retket. Tiedustelut: Kirsi Tuominen, p. 044 725 9132 tai Anne Läheniemi, p. 044 752 9499.
- Ke 20.8. klo 10-12 **Meijän kammari** Karhulan srk-keskuksessa. Ohjelma klo 11. Jatkuu viikoittain.
- To 21.8. klo 18 **Hengähdä hetki luonnon keskellä** Ristiniemen kurssikeskuksen pihapiirissä. Hiljennymme luonnossa, kokoamme luonnonkukkakimpun. Hintaa 15 €. Ohj. Green Coachit Marjukka Järvinen ja Riikka Klaavu-Pihlajamaa. Ilm. alkaa heinäkuussa www.kotka-kyminseurakunta.fi/hengahdahetki.
- Ma 25.8. klo 15.30 **Seurakuntaretki Viron Käsmuun ja vierailu Ely-lähetyskeskuksessa Tallinnassa**. Lue lisää tämän lehden sivulta 2.

LÄHETYSKAHVIO

Keskiviikkoisin klo 10-12 4.6-13.8.

Karhulan srk-keskuksen salissa. Tuotto eri lähetysjärjestöille.

MUSSALON HAUTAUSMAA 105 VUOTTA -JUHLA

Su 10.8. klo 16
Mussalon hautausmaalla.

HURUKSELAN HAUTAUSMAAHARTAUS

Su 27.7. klo 13
Hurukselan hautausmaalla.

Hurukselan Martat järjestää kahvituksen. Kahvitarjoilun tuotto lähetystyölle.

RIPARILAULUJA MENNEILTÄ VUOSILTA

Pe 29.8. klo 18
Karhulan srk-keskuksessa.

Tule laulamaan yhdessä menneiden vuosien riparilauluja!

- Ti 26.8. klo 18 **Janoa-keskustelufoorumi** uskon asioista miehille Karhulantie 31, Boxilla.
- To 28.8. klo 17 **Seurakuntalehti Osviitan juttuaiheiden ideointi** Karhulan srk-keskuksessa. Tule ideoimaan seurakuntalehti Osviitan juttuaiheita yhdessä lehden tekijöiden kanssa.
- Ke 17.9.-19.11. klo 17.15 **Alfa-kurssi** Langinkosken kirkossa. Tutkitaan elämän isoja kysymyksiä, tutustutaan kristinuskoon. Kurssi on maksuton. Nuorille aikuisille oma keskusteluryhmä! Ilm. 4.9. mennessä www.kotka-kyminseurakunta.fi/alfa-kurssit tai p. 040 196 7505.

NUORET

- Katso **viikkotoiminta** osoitteesta www.kotka-kyminseurakunta.fi/nuoret instagram: [pappilaofficial](https://www.instagram.com/pappilaofficial)

LAPSET JA PERHEET

- **Tarkemmat tiedot löydät** www.kotka-kyminseurakunta.fi/lapset Facebook: Kotka-Kymin lapsi- ja perhetyö Instagram: [kotkakyminvarhaiskasvatus](https://www.instagram.com/kotkakyminvarhaiskasvatus)

- To 5.6. klo 9-11 **Kesäleikksa** Helilän leikkipuistossa (os. Pajamäenkatu)
- To 5.6. klo 12-15 **Vauvaperhetreffit** Karhulan kohtaamispaikassa (os. Karjalantie 10-12)
- Pe 6.6. klo 9-11.30 **Vauvaperhetreffit** Karhulan kohtaamispaikassa (os. Karjalantie 10-12)
- Ma 9.6. klo 9-13 **Puistotapaaminen** Katariinan meripuiston muumileiksalla (os. Öljysatamantie 4)
- Ti 10.6. klo 9-13 **Rantapäivä** Santalahdessa (os. Santalahdentie 2)
- Ke 11.6. klo 9-11 **Kesäperhekerho** Langinkosken kirkolla
- Ke 11.6. klo 12-15 **Puistoperhekerho** Jokipuistossa (os. Urheilukatu)
- To 12.6. klo 9-11 **Kesäleikksa** Helilän leikkipuistossa (os. Pajamäenkatu)
- To 12.6. klo 12-15 **Vauvakerho** Langinkosken kirkolla
- Pe 13.6. klo 9-11.30 **Vauvakerho** Langinkosken kirkolla
- Ti 17.6. klo 9-15 **Perheiden kesäpäivä** Mussalon seurakuntakodilla

- Ke 18.6. klo 9-15 **Perheiden kesäpäivä** Pappilassa (os. Karhulantie 36b)
- To 19.6. klo 9-11 **Kesäleikksa** Helilän leikkipuistossa (os. Pajamäenkatu)
- Ke 6.8. klo 17 **Suuremman suojassa kohti koulua -tapahtuma** Kymin kirkonmäellä.Tapahtuma tuleville ekaluokkalaisille perheineen. Siunaus kirkossa. Rasteja ja tarjoilupisteet piha-alueella.

Musiikkitoimintaa lapsille:

Lisätiedot ja ilmoittautuminen
www.kotka-kyminseurakunta.fi/lapsikuoro

- **Lapsikuoro Laulukamut** (7-10-vuotiaille) 3.9. alk. Langinkosken kirkolla keskiviikkoisin klo 17-18. Kuorossa opettelemme laulamista ja musiikkia monin eri tavoin sekä esiinnyimme seurakunnan erilaisissa tapahtumissa.
- **Musakamut** (n. 5-6-vuotiaille) 3.9. alk. Langinkosken kirkolla keskiviikkoisin klo 17-17.30. Musakamuissa opettelemme laulamista ja musisointia monin eri tavoin. Leikkien, liikkuen, soittaen ja laulaen.

MUUT

- Ke 23.7. klo 17–19 **Meripäivillä srkn työntekijät kahvikärryn kanssa liikkeellä** Sibeliuspuiston läheisyydessä!
- **Kymin kirkko avoinna tiekirkkona** ajalla 2.6.-29.8.2025 ma-pe klo 12-18. Juhannusaattona suljettu. Tervetuloa tutustumaan kirkkoon ja levähtämään vähän! Opas paikalla. Kirkossa on myös leikkinurkkaus lapsille.
- **Haapasaaren kirkko avoinna yleisölle tarvittaessa.** Avaimen saa lainaksi Haapasaaren Osuuskaupasta.

Kirkon korjaajat

Kirkon korjaajat on juttusarja, jossa tutustutaan Kotkan kirkon remonttiin ja sen tekijöihin.

Kotkan kirkon vanhojen sähkökaapeleiden purkaminen on hikistä ja likaista työtä. Sähkömiehet **Raimo Kaukoranta** ja **Tero Peltonen** eivät ole vielä edes urakkansa puolivälissä, mutta vanhojen sähkötöiden purkaminen on sentään pian saatu valmiiksi.

Aiemmat kaapeloinnit on tehty PVC-muovilla, joka ei ole nykystandardien mukaista. Siksi ne poistetaan.

– Vanhoja kaapeleita on purettu satoja metrejä, varmaan kohta kilometri, Peltonen sanoo ja viittilöi maassa makaavaan johtonippuun.

Kirkon kellarissa odottelee jo upouusi sähköpääkeskus. LVIS-tekniikka vedetään kirkkoon vanhoja lämmitystunneleita pitkin, joita on kirkossa useita.

– Tämä tunneli kulkee suoraan kirkkosalin alla, Peltonen selittää.

Sähkötöiden tekeminen kestää luultavasti vuoden loppuun. Kaukoranta arvelee, että töiden valmistuessa on jo lunta maassa. Hän kuvailee kirkon remonttia haastavaksi. Eniten haasteita aiheuttaa se, että kaikki sähkötyöt pitää piilottaa näkyviltä mahdollisimman hyvin, jotta kirkon ilme säilyisi ennallaan.

– Hikeä pukkaa, hän naurahtaa.

Haapasaarella kesämessuja

Kotka-Kymin seurakunta järjestää kesällä kolme messua Haapasaaren kirkossa. Perinteiset kesäkirkot järjestetään sunnuntaina 15.6., sunnuntaina 20.7. ja sunnuntaina 31.8. klo 12.

Kesän ensimmäinen Haapasaaren kirkon messu on Merimieskirkon 150-vuotis juhlamessu. Merimieskirkon toiminnan tarkoituksena on yhteistyössä Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kanssa, ja sen tunnustuksen mukaisesti, tehdä kristillistä, sosiaalista, kulttuurillista ja diakonista työtä merenkulkijoiden, ulkomailla olevien ja olleiden suomalaisten parissa sekä toteuttaa kansainvälistä kristillistä työtä Suomen satamissa.

Haapasaaren kirkossa 15.6. järjestettävässä juhlamessussa saar-naa Merimieskirkon pastori **Jussi Laine**, avustamassa satamaku-raattorit **Mia Hirvonen** ja **Taija Kivistö**. Messu alkaa klo 12 ja se lähetetään myös Kotka-Kymin seurakunnan Facebook-sivu-jen kautta suorana lähetyksenä osoitteessa www.facebook.com/kotkakymi.

Heinäkuussa kesäkirkko järjestetään sunnuntaina 20.7. klo 12 ja elokuussa sunnuntaina 31.8. klo 12. Elokuun kesäkirkossa viete-tään samalla Herättäjä-Yhdistyksen kirkkopyhää.

Kesäkirkkoihin järjestetään tuurikytti Sapokasta. Ms Vikla lähtee Sapokasta klo 10 ja palaa Sapokkaan n. klo 16. Edestakainen tuurikytti maksaa 20 € aikuisilta ja lapset pääsevät aikuisen seurassa maksutta. Matka maksetaan aluksella. Aluksella palvelee matkan aikana kahvio.

Seurakunta on perinteisesti järjestänyt Haapasaaren kirkossa kesän aikana muutamia messuja. Kirkossa järjestetään kesän aikana myös Lohisoiton konsertti.

Matkailijat pääsevät tutustumaan kirkkoon kesäisin noutamalla ja palauttamalla avai-men Haapasaaren osuuskaupasta kaupan ollessa auki.

Kesäisiä yhteislauluja lauletaan ympäri Kotkaa

Kotka-Kymin seurakunta järjestää kesällä yhdeksän yhteislaulutilaisuutta ympäri Kotkaa. Kesälaulajaiset ovat keskiviikkoisin klo 18, alkaen 11.6. ja päättyen 6.8. Poikkeuksena on 30.7. laulutilaisuus Korttelikoti Muorikassa – silloin lauletaan jo klo 11.

Kesäisiä lauluhetkiä on järjestetty seurakunnassa jo useiden vuosien ajan. Yhteiset lauluhetket tuovat kävijöilleen iloisen kesämielen. Yhdessä laulaminen tekee ihmiselle hyvää.

Laulutilaisuuksissa käytettävässä lauluvihossa on sekä tuttuja hengellisiä lauluja että vanhoja koululauluja ja iskelmää.

Kesälaulajaiset keskiviikkoisin klo 18:

- 11.6. Haltijantien kerhohuone, piha-alue (Haltijantie 1)
- 18.6. Kotkan srk-keskus, kahvio (Mariankatu 14)
- 25.6. Kymin kirkonmäki (Suntionkatu 18)
- 2.7. Metsolan siirtolapuutarha (Merilinnuntie 7)
- 9.7. Langinlaakson siirtolapuutarha (Merilinnuntie 5)
- 16.7. Korelan siirtolapuutarha (Ponttoonisillantie)
- 23.7. Laajakosken kappeli (Laajakoskentie 221)
- 30.7. klo 11 (huom poikkeava aika!) Korttelikoti Muorikka (Taruraitti 2)
- 6.8. Pappilan puutarha (Karhulantie 36 B)

Moni hääpari jännittää vihkimistä. Pappi lohduttaa, että hän kyllä kertoo, milloin hääparin pitää tehdä mitään. Oikeastaan tarvitsee vain osata sanoa ’tahdon’, kun sitä kysytään.

Väärä morsian, yllätysvieraat ja keikahtanut kakku

Tulevan kesän hääpareille lohdutukseksi: muutkin ovat jännittäneet hääpäiväänsä, mutta hyvin se silti menee. Kommelluksistakin huolimatta.

Teksti Heidi Kaarto, kuva Pixabay

Ennen vihkimistä jokaista hääparia jännittää – ainakin vähän. Näin arvelee Kotka-Kymin seurakunnan kappalainen **Maarit Alhosaari**. Pappina hän pitää tärkeänä, ettei parin tarvitse ainakaan jännittää sitä, muistaako, mitä vihkimisen aikana pitää missäkin vaiheessa tehdä.

– Yritän sanoa pareille, että alkää olko huolissanne. Minä kyllä kerron kaiken, mitä tarvitsee tehdä, sanon, kun pitää polvistua tai kääntyä.

– Olen vihkinyt paljon pareja, enkä muista, että olisi ollut mitään katastrofeja.

Ehkä sen sanon pareille myös, että hyvin se on mennyt muillakin. Mutta jännittääkö vihkiminen pappia koskaan? Eipä juuri, Alhosaari toteaa.

– Alkuaikoina tietenkin jännitti, kun oli tuore pappi.

Vieläkö se ihan ensimmäinen vihkiminen on muistissa?

– Kyllä! Se oli Kotkan kirkossa. En kertonut parille etukäteen, että se on ensimmäinen vihkimiseni, ettei se olisi lisännyt heidän jännitystään. Enkä kertonut

kanttorillekaan, mutta kun jälkikäteen kerroin, hän sanoi minulle: ”sinullahan on selviä lahjoja vihkipäiväsi”. Se on jäänyt mieleen, Alhosaari kertoo nauraen.

Pappikin voi liikuttua

Maarit Alhosaari on tosiaan ehtinyt uransa aikana vihkiä useita pareja. Nuoria pareja ja joskus jopa 80-vuotiaitakin. Kaikki he ovat erilaisia ja kaikilla on oma, erityinen tarinansa. Rakkaustarinoiden kuuleminen on papille ihana työtehtävä.

– Sanotaan, että totuus on tarua ihmeellisempää ja niin se on. On uskomattomia

tarinoita, miten parit ovat tutustuneet. On vaikkapa tunnettu nuorina ja sitten vanhempana tiet ovat uudelleen kohdanneet.

Alhosaari tuntuu suhtautuvan jokaiseen hääpariin lämmöllä – ehkä vihkiminen on tunteellinenkin työtehtävä?

– Monesti juuri vihkimiset on minulle sellaisia, että tulee liikuttumista. Se hetki, kun häämarssi soi ja pari kävelee alttarille. Siinä pitää nieleskellä ja koota itsensä. Se on edelleen koskettava hetki, siihen en ole turtunut.

Lukijoiden hääkommelluksia

Sulhanen tuli kirkkoon naisen kanssa, joka korjaili sulhasen kaulusta. Olin sun-tio ja päättelin, että nainen on morsian. Ihmettelin, miksi hän meni kirkonpenkkiin istumaan, vaikka sulhanen jäi asehuoneeseen.

Kello alkoi tulla tasan ja kysyin kahdesti sulhaselta, ovatko kaikki vieraat tulleet. Kyllä ovat, hän vakuutteli, mutta keskustelumme keskeytyi aina, kun olin kysymässä, miksi emme sitten hae morsianta tänne. Sitten tuli toimielias olo ja päätin hakea morsiameksi luulemani naisen itse penkistä.

Vasta silloin kirkon eteen kaarsi taksi, jossa saapuivat morsian ja kaaso. Olin viemässä sulhasen luokse väärää naista.

– Heitimme muutamaa viikkoa aikaisemmin Puruveteen pullopostin ja yllätys yllätys... saimme yllätysvieraat häihimme.

Myöhästyin 15 min vihkimisestä, puvun kanssa ilmeni yllättävä haaste. Sulhanen oli ihan hädissään, tulenko ollenkaan paikalle. Onneksi vihkiminen saatiin suoritettua ja hääjuhla oli onnistunut.

– Vihkimisessä ei oikeastaan tarvitse osata muuta kuin sanoa ”tahdon” silloin, kun sitä kysytään. Olin todistamassa, kun äitini ja isäpuoleni menivät naimisiin. Vihkipäivä esitti tuon kysymyksen, johon isäpuoleni jännityksissään vastasi: ”kyllä!” No, sekin kelpasi, ja ihan ovat virallisesti olleet naimisissa jo lähes 20 vuotta.

– Hääjuhlassamme tuli aika leikata kakku. Siinä on se polkaisu ja meillä oli tästä kova kilpailu. Vauhdilla tartuttiin kakkulapioon ja oikein voimalla leikattiin niin, että kakku keikahti ja tuli syliini. Kerkesin ottaa siitä kiinni, joten osa säästy, mutta osa meni lattialle ja minun kengilleni.

Meillä on valokuva, missä pappi on polvillaan edessäni ja puhdistaa kenkiäni. Se polkaisu taisi siinä hötäkässä unohtua.

– Menimme naimisiin 80-luvulla. Juhlimme suvun ja ystävien kesken pitkään. Häävalssin tanssin vihkipappimme kanssa, sillä mieheni oli loukannut jalkansa ja kykeni hädin tuskin kävelemään. Häyötä vietimme hotellissa. Ravintolaan ja hotellille oli yhteinen sisäänkäynti, ja ovelle oli pitkä jono ravintolaan pyrkiviä. Portsari viitteli tulemaan jonon ohi. Jonosta kuulumme kuitenkin ikäviä huuteluja, miten törkeää oli ohitella. Hääpukuni ei jonottajiin tehnyt vaikutusta. Yhteiseen hissiin kanssamme päätyi asiakas, joka piti puhuttelun. Emmekö tienneet, miten iso osa avioliitoista päättyy eroon ja miten paljon mukavampaa on, kun kumppania saa vaihdella? Hotellihuoneeseen päästyämme avio-

mieheni soitti ravintolaan ja yritti tilata syömistä. Jännitykseltä emme hääjuhlassamme oikein muistaneet syödä. Ravintola oli kuitenkin menossa kiinni, eikä meille luvattu sieltä mitään. Pitkän pyytelyn ansiosta saimme kuin saimmekin hakea ravintolan ovelta muutaman leipäpalan. Maanantaina minun häämatkani suuntautui lääninvankilaan työharjoitteluun ja mieheni keskussairaalaan jalkaleikkaukseen.

Olimme toivoneet vihkikaavaan perinteistä ”...kunnes kuolema meidät erottaa” -sanamuotoa, vaikka vihkipappimme ehdotteli kevennettyä versiota. Monien onnellisten hetkien, päivien ja vuosien jälkeen kuolema meidät erotti 36 avioliitovuoden jälkeen.

Punakantisessa Nuoren seurakunnan veisukirjassa toiset laulut viipyvät pitkään, toiset tulevat ja menevät.

Punakantinen kirja muistetaan ja tunnetaan

Nuoren seurakunnan veisukirjaa on julkaistu vuodesta 1970. Kirjaa uudistetaan viiden vuoden välein, jotta se pysyisi ajassa mukana. Jotkut kappaleet kulkevat mukana pitkään, toiset käyvät kirjassa vain kerran.

Teksti ja kuva Elina Valtonen

Nuoren seurakunnan veisukirja uudistui alkuvuodesta. Punakantinen laulukirja, myös Punaisena veisukirjana tunnettu, on monille tuttu rippileiriltä.

Kirja uudistetaan viiden vuoden välein. Uusin Nuoren seurakunnan veisukirja 2025 on laulukirjan 12. laitos.

– Lauvalikoima on vaihtunut sisältäen aina osittain samoja kuin edellisessä kirjassa ja osittain uusia. Yhteislaulukulttuuri on muuttunut paljonkin 55 vuoden aikana ja niin ovat myös kirjassa olevat laulut, kertoo musiikkituottajana Lasten ja nuorten keskuksessa ja musiikkikouluttajana STEP-koulutuksessa työskentelevä **Riikka Jäntti**.

Jäntti kertoo, että yksi kappale on ollut mukana laulukirjassa alusta asti. Kyseessä on Matti Nybergin suomentama kappale Lapsuuden usko. Alkuperäisen yhdysvaltalaisen kappaleen 500 miles tekijäksi usein ilmoitetaan **Hedy West**, mutta ilmeisesti tästä ei ole täyttä varmuutta.

– Osa lauluista käy kirjassa kerran, osa palaa joskus, osa jatkaa matkaansa ilmentyttyään monessa kirjassa. Suosituimmille lauluille on yhteistä, että ne koskettavat nuorten lisäksi ihan kaiken ikäisiä, Jäntti sanoo.

Yksi teos koko kirkon käyttöön

Ensimmäinen Nuoren seurakunnan veisukirja ilmestyi vuonna 1970. Kirjan toimittajan, nyt eläköityneen kirkkoherra **Kari Pekka Kinnusen** mukaan alusta asti

oli selvää, ettei kirjasta haluttu tehdä ”ajan tyrskyjä kestävää klassikkoo”.

– Siitä haluttiin tehdä työväline, käyttömusiikkia seurakuntien nuorisotyöhön, Kinnunen sanoo.

**Nykyään on vaikea kuvitella-
kaan rippikouluja ilman, että
porukka laulaa**
– Kari Kinnunen

Nuoren seurakunnan veisukirjan juuret ovat Nuoren seurakunnan veisuja-vihkosissa, joista ensimmäinen syntyi vuonna 1966. Kyseessä oli punainen, A5-kokoinen vihko, johon oli koottu sen ajan ensimmäisiä veisuja, kuten Martin Schneiderin Danke (suomeksi Kiitos) sekä Seurakuntalaiva.

Veisuvihkosia oli ilmestynyt kolme siinä vaiheessa, kun Kinnunen toimi silloisen Nuorten Keskuksen julkaisusihteerinä.

– Tiesin, että monilla seurakunnilla oli itse tehtyjä monisteita näistä lauluista. Niin meillä syntyi ajatus, että miksei tehtäisi koko kirkon käyttöön nuorten laulujen kokoelmaa.

Kinnunen kokosi ensimmäisen Nuoren seurakunnan veisukirjan jo ilmestyneistä veisuvihkoista, vanhoista hengellisistä lauluista, **Lasse Mårtensonin** Voiko sen

sanoa toisinkin -messusta, Lähetyssseuran lauluista ja negrospirituaaleista.

Uusia painoksia kiireesti lisää

Ensimmäinen painos oli Kinnusen muis-tikuvien mukaan noin 2000 kappaletta. Uusia painoksia tarvittiin kiireesti lisää, sillä kirja löi hetkessä itsensä läpi.

– Ensimmäisessä versiossa ei ollut kuin laulujen sanat. Sitten mukaan tulivat soinnut ja myöhemmin vielä nuotit. Koettiin vahva murros rippikouluissa ja seurakuntien nuorisotyössä, eräänlainen ”laulava vallankumous”. Nuorisio löysi yhteislaulun, Kinnunen kertoo.

Kinnusen mukaan erityisesti seurakuntien nuorisopapeilla ja nuorisotyöntekijöillä oli keskeinen vaikutus siihen, että kirja otettiin laajasti käyttöön, kun toiset vielä ajattelivat, että seurakunnassa tulisi laulaa vain virsiä.

Veisukirjassa ensin ilmestyneistä lauluista muutamat ovat päätyneetkin virsikirjaan, esimerkiksi Tiellä ken vaeltaa, Nouskaamme vuorelle korkeimmalle ja Tahtosi tiellä.

Rippikoulussa vielä lauletaan yhdessä

Kinnunen uskoo, että Nuoren seurakunnan veisukirjan menestys perustuu juuri yhteislaulun taikaan.

– Kun ihmiset laulavat yhdessä, siellä on jotain. Jeesus sanoisi, että olen siellä läsnä. Monen ihmisen uskonelämän siemenet on kylvetty laulamalla. Nykyään

on vaikea kuvitellaakaan rippikouluja tai nuorten tilaisuuksia ilman, että porukka laulaa.

Musiikkituottaja Riikka Jäntti arvioi, että nykyään yhteislaulukulttuuri on ohentunut. Koulujen opetussuunnitelmissa painotetaan yhteislaulun sijaan toisenlaisia asioita. Rippikoulu on vielä sellainen turvallinen paikka, jossa on helppo heittäytyä laulamaan yhdessä.

– Musiikkiopettajat kertovat, että ysi-luokalle tullessa yhtäkkiä nuoret alkavat laulaa yhdessä. Niin on tehty yhdessä rippikoulussa. Se on mahtavaa.

Jäntti näkee Punaisen veisukirjan merkityksen hyvin tärkeänä rippikoulun ja ylipäätään nuorten musiikkielämässä. Kirjasta on 55 vuoden aikana tullut tunnistettava brändi. Vaikka kirjan nimeä ei muistettaisi, muistetaan se punakantinen kirja.

– On ihanaa, kun ihmiset muistavat ja tulevat kertomaan, että omassa nuoruudessa kirjassa oli se ja se biisi. Että silloin kirjassa oli Rafaelin enkeli, se oli tosi hyvä!

Lavansaaren kirkon alttaritaulu on tuotu evakkoveneellä Kotkaan vuonna 1939. Nyt sen isompi osa on kunnostettu ja esillä Karhulan seurakuntakeskuksessa.

Evakkoveneestä kirkon hiilivarastoon

Lavansaaren kirkon alttaritaulu on ollut vuosikymmeniä säilytyksessä Kotkan kirkon kryptassa. Nyt alttaritaulu on kunnostettu ja esillä Karhulan seurakuntakeskuksessa.

Teksti Emilia Pulkki, kuvat Emilia Pulkki, arkistokuva Mirjam Rantala

Itäisellä Suomenlahdella sijaitseva Lavansaari on yksi niistä Suomenlahden saarista, jotka Suomi joutui viime rauhanteossa luovuttamaan Venäjälle.

Saari liitettiin kuuluvaksi Viipurin seurakuntaan vuonna 1710. Viipurin seurakunnan alaisen Kakin kappelin kappalainen ja Koiviston papisto olivat velvollisia pitämään saaren asukkaille jumalanpalveluksia. Seurakunta itsenäistyi vuonna 1896 ja ensimmäinen saarnaaja astui virkaansa 1897.

Kirkko korkeimmalle mäelle

Lavansaaren järjestyksessään kolmas kirkko rakennettiin 1783 Pohjakylään saaren korkeimmalle paikalle Kirkonmäelle.

Lavansaaren kirkko oli tasavartinen hirrestä rakennettu ristikirkko, jonka sakarat kapenivat ulospäin. Kirkkosali oli yksinkertainen, mutta sisälsi myös koristeellisia yksityiskohtia.

Kirkon alttaritaulu koostui kahdesta osasta: ”Kristus ristillä” ja ”Ehtoollisen asettaminen”.

Alttaritaulut on maalannut **Daniel Bergman** vuonna 1786. Ennen tämän alttaritaulun maalaamista kirkossa oli käytössä puinen Madonnaveistos, joka nykyisin on esillä Kymenlaakson museossa.

Kristus ristillä -alttaritaulussa Bergman on maalannut Jeesuksen ristiinnaulittuna ristille kahden opetuslapsen ympäröimänä. Ehtoollisen asettaminen -alttaritaulussa Jeesus on viimeisellä aterialla yhdessä opetuslasten kanssa.

Lavansaarella on ollut kolme kirkkolaivaa, joista vanhin 1700-luvulta katosi uutta kirkkoa korjattaessa. Toisen kirkkolaivan tekijä on paikkakuntalainen **Juho Piensoho**. Kolmas kirkkolaiva on peräisin 1830-luvulta. Siinä on ollut mukana ns. laivapaperi. Saksankielisen tekstin oli kirjoittanut kapteeni, jonka laiva oli meren poikkeuksellisen aikaisen jäätymisen vuoksi joutunut jäämään talveksi saareen. Laivan miehistö oli tehnyt ja lahjoittanut kirkkolaivan kiitokseksi saarelaisille ja muistoksi talvisesta saarella olostaan. Nykyisin tämä kirkkolaiva eli votiivi on esillä Kotkan seurakuntakeskuksen salissa.

Sodan aikana venäläiset polttivat Lavansaaren kirkon, jäljellä ovat vain portaat.

Evakkoveneellä Kotkaan

Juuri ennen talvisodan syttymistä 10.10.1939 saarelaisille annettiin kaksi tuntia aikaa lähteä kotisaarelta Kotkaan. Lavansaaren miehet ehtivät hakea kuitenkin kotiensa ja kirkkonsa esineistöä turvaan.

Evakkoveneeseen lastattiin myös ainakin Lavansaaren kirkon alttaritaulut ja kirkkolaiva. Perimätiedon mukaan alttaritauluja Kotkaan olivat tuomassa **Wille Suomalainen** ja **Vilho Mannonen**.

Kotkassa kirkon tavarat sijoitettiin ensin Kirkkokatu 9:ssä sijaitsevan talon suojaan ja myöhemmin Kotkan seurakunnan tiloihin.

Lavansaaren kirkon alttaritaulu oli säilytyksessä toisen maailmansodan jälkeen Kotkan kirkon vanhassa hiilivarastossa. Tässä yhteydessä alttaritaulu kärsi vau-

rioita ja tauluun oli tullut muun muassa alareunaan palkeenkieli sekä kosteusvaurioita.

Lavansaaren kunta luovutettiin kokonaisuudessaan Neuvostoliitolle 19.9.1944. Lavansaaren seurakunta lakkautettiin ja kaikkien luovutettujen alueiden seurakuntien toiminta päättyi vuonna 1949.

Esineistö jakoon eri seurakunnille

Kun Langinkosken seurakunta perustettiin vuonna 1964, jaettiin Kotkan seurakunnalla olevaa esineistöä Kotkan ja Langinkosken seurakuntien kesken.

Tällöin Lavansaaren alttaritaulun kahden eri osan tiet erosivat. Silloiselle Kotkan seurakunnalle jäi alttaritaulun ylempi osa ”Kristus ristillä” ja uudelle Langinkosken seurakunnalle alttaritaulun alempi osa ”Ehtoollisen asettaminen”.

Langinkosken kirkolla alttaritaulun osa sijoitettiin kirkon kappeliin. Alttaritaulu on nostettu aina pääsiäisenä esille kirkkosaliin. Tämä osa alttaritaulua on huomattavasti paremmin säilynyt kuin sen ylempi osansa.

1990-luvulla käynnistyneessä Kotkan kirkon remontissa Kotkan seurakunnalle jäänyt alttaritaulun osa siirrettiin kirkon kryptaan säilytykseen.

Vuonna 2023 Kotka-Kymin seurakunnan kirkkoneuvosto teki päätöksen alttaritaulun restauroinnista. Alttaritaulun ”Kristus ristillä” -osan restauroi **Riikka Köngäs** Papinniemen Konservoinnista.

Huhtikuussa 2025 alttaritaulun isompi osa sijoitettiin Karhulan seurakuntakes-

kuksen salin seinälle. Tulevaisuudessa myös pienempi osa pääsee toisen osan kanssa samalle seinälle ja näin molemmat osat ovat jälleen alttaritaulusta yhdessä.

Siirtoseurakuntien esineet omistaa virallisesti Kirkkohallitus.

Saarenperintö tuleville sukupolville esille

Lavansaariseuran puheenjohtaja **Anna-Riitta Pohjola** iloitsee siitä, että alttaritaulu pääsee vihdoinkin ihmisten katseltavaksi.

– Lavansaaresta ei jäänyt meille paljoa jäljelle, joten on erittäin merkittävä asia, että alttaritaulu on vihdoinkin saatu esille ja sitä pääsee katsomaan, toteaa Pohjola.

Kotka-Kymin seurakunta ja Lavansaariseura järjestävät 18.9. Lavansaaren kirkon alttaritaulun julkistamisjuhlan, josta tiedotetaan myöhemmin tarkemmin.

*Lähteet:
Historiatutkimus: Lavansaaren alttaritaulut;
Aaro Sahari
Lavansaariseuran internetsivut*

Lavansaaren kirkko sisältä. Taustalla alttaritaulu oikealla paikallaan kirkon alttarilla.